

1971 டி.செப். 17]

(2) அரசினர் தீர்மானம்

வங்காள தேச விடுதலைப் போராட்ட வெற்றி குறித்துப் பாராட்டு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வங்கநாடு உதய போராட்டம் பற்றிய தீர்மானத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிவார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தைப் படிக்கும்போது, இப்போது சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் சில திருத்தங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“வங்க தேசத்தின் உரிமைப் போராட்டம் வெற்றிகரமாக முடிந்து சுதந்திர வங்காள தேசம் உதயமானதற்கு இந்தப் பேரவை தனது பாராட்டுதல்களையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

வங்காள தேசத்தின் உரிமை போருக்கு மனிதாபிமான உணர்வுடன் ஆதரவு தந்து, பாகிஸ்தானின் போர்வேறிக்குத் தக்க பாடம் கற்பித்த இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு இந்தப் பேரவை பாராட்டுக்களைக் குவிக்கிறது.

இன்னுயிர் தந்தும், இழப்புக்கள் ஏற்றும் இந்தத் தியாகப் போரில் ஈடுபட்ட இந்திய வீரர்கள், வங்க தேச விடுதலை வீரர்கள் அனைவருக்கும் இந்தப் பேரவை தனது மரியாதையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

மலர்ந்துள்ள புதிய வங்காள தேசத்தின் விடுதலை வீரர் முஜ்பூர் ரஹ்மானை உடனடியாக விடுதலை செய்வதற்கு அனைத்து நாடுகளும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தப் பேரவை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறது.

இந்த விடுதலைப் போரில் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் இந்தியாவுடன் ஒத்துழைக்காததையும் இந்தியாவுக்கு விரோதமாக பாகிஸ்தானுக்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்டு வருவதையும் கண்டிப்பதோடு, இந்தியாவுக்குத் துணை நின்ற சோவியத் யூனியன் போன்ற நாடுகளுக்கு இந்தப் பேரவை இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது”.

தலைவரவர்களே, 12 நாட்களாக நடைபெற்ற இந்தப் போராட்டத்தில் மாபெரும் வெற்றியை, மகத்தான வெற்றியை இந்தியா பெற்றுத் தந்திருக்கிறது. பாகிஸ்தானின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்பட்டு வந்த கிழக்கு வங்கத்தின் மக்கள், ஜனநாயக முறையிலே எழுப்பிய தங்கள் உரிமைக் குரல், பாகிஸ்தானத்தினுடைய சர்வாதிகாரிகளால் அலட்சியப் படுத்தப்பட்டதன் காரணத்தால், அந்த உரிமைக் குரல் விடுதலைக் குரலாக மாறி, பாகிஸ்தானத்தின் சர்வாதிகாரிகளுடைய அட்டூழியங்கள் அளவு மீறி, அந்தப்பகுதி மக்கள் பெரும் கொடுமைக்கு ஆளாகி, அவர்கள் ஆர்த்தெழுந்து விடுதலை முரசை வேகமாகத் தட்டி, மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு அரசியல் தீர்வு காணவேண்டிய ஒரு பிரச்சினையை பாகிஸ்தானத்தினுடைய அதிபர் யாகியாகான் புறக்கணித்து விட்ட காரணத்தினால், அனைத்துலக நாடுகளுக்கும் அந்தப் பேருண்மையை எடுத்துச் சொல்ல, அனைத்துலக நாடுகளில் நம் பக்கம் இருக்கின்ற நாடுகளின் போராதரவினை எல்லாம் ஒருங்கே பெற்று, இந்தியாவினுடைய தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் பெரிய வெற்றியினை ஈட்டித் தந்திருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1971 டிசம்பர் 17]

பத்து நாளில் யுத்தம் என்று யாகியாகான் முதலிலே முழங்கினார். இதுவே கடைசி யுத்தம் என்று பின்பு சொன்னார். இப்போது ஐ.நா. மன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிற, பாகிஸ்தானத்தின் நியமிக்கப்பட்ட உதவி பிரதமர் பூட்டோ அவர்கள் ஆயிரம் ஆண்டு காலம் இந்த யுத்தம் நடைபெறும் என்று ஆரும் கணித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவருடைய பேச்சுக்கள் கேலிக்குரியதாக, கிண்டலுக்கு உரியதாக ஆக்கப்பட்டன என்பதற்கு அடையாளமாகத் தான் இன்று வங்கதேசம் சுதந்திரப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டு, அதிலே மகத்தான வெற்றி யினைப் பெற்றிருக்கிறது. அந்த வெற்றிக்கு தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் தந்த பேராதரவும், இந்திய இராணுவ வீரர்கள் காட்டிய ஆர்வமும், தங்களுடைய உயிரையும் பொருட்படுத்தாமல் போர்க்களத்தில் அவர்கள் புரிந்த சாதனைகளும், முப்படைத் தளபதிகளும், அதிலே அணிவகுத்து நின்ற வீரர்களும் நடத்திய திறமை மிக்க போராட்டங்களும் காரணமாகும்.

இறுதி நேரத்திலே கூடப் போராடி, வங்க தேசத்தினுடைய தலைநகரம் டாக்காவைப் பிடித்துவிடலாம் என்ற உறுதி இருந்தாலும் மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு, எதிரியினுடைய வீரர்கள் அனைவருக்கும், உழைப்பிலே இருக்கிற மக்கள் அனைவருக்கும் தொல்லைகள் ஏற்படுவதை விரும்பாத இந்தியா, அவர்களுக்குக் காலக்கேடு அளித்து, இன்னும் சில மணி நேரம் வேண்டும் நாங்கள் யோசிப்பதற்கு—சிந்திப்பதற்கு என்று கேட்டதற்கு அதையும் வழங்கி, அதற்குப் பிறகு பாகிஸ்தானத்தினுடைய தளபதியினுடைய சரணாகதிப் படலத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

இன்றைக்கு வங்கதேசம் விடுதலை பெற்று விட்டது; சுதந்திர நாடாக ஆகி விட்டது. அந்த நாட்டினுடைய கொடி பட்டொளி வீசி, முகிலைத் தொட்டு பறக்க இருக்கிறது; பறக்கிறது. இதே நேரத்தில் இந்த மண்ணினுடைய உரிமைக்குக் குரல் கொடுத்த மாவிரன், இந்த மண்ணினுடைய விடுதலைக்கு முழக்கமிட்ட கர்ம் வீரன் முஜ்பூர் ரஹ்மான் மேற்குப் பாகிஸ்தான் சிறைச் சாலையில் அடைக்கப்பட்டிருப்பதை, அந்த மாவிரனுடைய விடுதலைக்கு உலக நாடுகளில் இருக்கின்ற எல்லா மக்களும்—நான் நாடுகளைச் சொல்லவில்லை—எல்லா மக்களும் மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு அவரை விடுதலை செய்ய விரும்பும் கொண்டிருப்பதை அனைவரும் அறிவோம். ஆகவே, விடுதலை பெற நிருக்கிறது வங்க தேசம், விடுதலை வீரர் முஜ்பூர் ரஹ்மானை உடனடியாக விடுதலை செய்வதற்கு எல்லா நாடுகளும் முயற்சியினை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை இந்த போவையிலே நாம் நிறைவேற்ற இருக்கிறோம்.

இந்த மனிதாபிமான உணர்ச்சியுடன் இந்தியா பங்குபெற்று நடத்திய இந்த போராட்டத்தில் ஆதிக்கிய நாடுகள், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள், இன்னும் சொல்லப்போனால் தங்களுக்கு நெருக்கடி வந்தபோதெல்லாம் இந்தியாவின் உதவியைப் பெற்றுக்கொண்ட எகிப்து போன்ற நாடுகள் எல்லாம், இன்னும் அண்டையிலுள்ள சில நாடுகளெல்லாம் இந்தியாவிற்கு விரோதமாக, பாகிஸ்தானத்திற்கு ஆதரவினைக் காட்டி, இன்றைக்கு சரியான பாடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே மேலும் அவர்கள் பாடம் பெறுவார்கள்.

நான் ஏற்கெனவே வெளிநாட்டிலிருந்து திரும்பி வந்தவுடன் ஒரு கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டதுபோல இந்தியாவை சில நாடுகள் புறக்கணிக்கின்றன; அலட்சியப்படுத்துகின்றன; என்றால், நாம் பெற இருக்கின்ற வெற்றிகள் அந்த அலட்சிய மனப்பான்மையைப் போக்கிவிடும்; நாம் பெற்றுக்கொடுக்கிற அந்த

1971 டிசம்பர் 17]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வெற்றி மேலும் அகில உலகில் நமக்கு ஒரு சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுத் தரும் என்று தெரிவித்ததைப்போல இன்றைக்கு அந்த வெற்றியை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். வெற்றிக்கு முழுமுதல் காரணமாக இருந்த நம்முடைய படைவீரர்கள் அனைவருக்கும், வங்க தேச விடுதலை வீரர்கள் அனைவருக்கும் தலைவனாகி வாழ்ந்துத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு இந்த வெற்றியின் தலைவி—இந்திய மண்ணின் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்கும் நான் நம்முடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் பல வெற்றிகள் நமக்கு நிச்சயமாகக் குவியும். ஆனால் நமக்கு மண்ணை கிடையாது என்பதைத் தெரிவிக்கிற எடுத்துக்காட்டாக மேற்குப் பகுதியில் போர் நிறுத்தத்திற்கு இந்தியா தயாராக இருக்கிறது என்று அறிவித்திருக்கிறோம். போர் நிறுத்தம் செய்யப்படும் என்று பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலும் பாகிஸ்தானம் அதை காதில் போட்டுக்கொள்ளாமல், தம் முடிவைப்பற்றி கவலைப்படாமல் பேரில் ஈடுபட்டால், அதற்கு அமெரிக்கா, சீனா போன்ற ஆதிபத்திய நாடுகள் விரும்பினால், இந்தியாவில் இருக்கிற அத்தனை பேர்களுடைய கரங்களும் துப்பாக்கிகளாக மாறி, அவர்களை எதிர்த்து வீழ்த்தும் என்கிற உறுதியுடன் இந்த அவையிலே நாம் எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தை முன்பொழிகிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நம் முதலமைச்சர் டாக்டர் கருணாநிதி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மாபெரும் தீர்மானத்தை மகிழ்ச்சியோடு வாழ்ந்து, எம்சன் கட்சியின் சார்பாக எங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொண்டு, இங்கே ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு பெண்ணின் தலைமையில், பாரத நாட்டின் சரித்திரம் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய இந்த மாபெரும் வெற்றியை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். இதனால் பெண்ணுலகமே பெருமைப்படுகிறது.

பெண்ணுக்குத் திறமை எல்லாவும் இருக்கிறது என்பதை உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டும் வகையில் இந்த வெற்றியை பெற்றிருக்கிறோம். இந்த வெற்றியால் உலக மக்களிடையே நம் பிரதமர் விருநடை போடுகிறார் என்பதை எண்ணும்போது, பாரதத் தாயின் புகழ் பாரெங்கும் ஜொலிக்கிறது என்பதையும் நாம் உணரவேண்டும். அந்த அளவுக்கு நாம் உலக நாடுகளிடையே செல்வாக்குப் பெறக் காரணமாயிருந்த யாகியாகான் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு நம்முடைய மூப்படைத் தளபதிகளும், போர் வீரர்களும் செய்திருக்கின்ற வீரச்செயல்களைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் நிச்சயமாக நம் பாராட்டுதல்களுக்கு உரியவர்கள்தான். அவர்களின் வீரத்தை எண்ணிப் பெருமைகொள்வோம். மற்ற நாடுகள் இந்தியா ஒரு சாதாரண நாடு என்று எண்ணியிருந்தார்கள். இந்தியா ஒரு சாதாரண நாடு அல்ல என்பதை இன்று நாம் எடுத்துக்காட்டியுள்ளோம்.

ஜனநாயக உணர்வுகளை மதிக்காது அவற்றை நசுக்கிவிட யாகியாகான் வெறியாட்டத்தை நடத்தினார்கள். அந்த வெறியாட்டத்தில் மிகுதியும் பலியாக்கப்பட்டவர்கள் பெண்கள்தான் என்பதை நினைக்கும்போது வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியாது. பலர் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள். பலர் கொன்று குவிக்கப்பட்டார்கள். குழந்தைகள்தான் பலியானார்கள். இப்படி ஜன

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1971 டிசம்பர் 17]

நாயக உரிமைக்குரல் நசுக்கப்பட்டு, பெண்கள் அவமானப்படுத்தப்பட்டு, குஞ்சு குழந்தைகள் எல்லாம் கொலை செய்யப்பட்டு, லட்சக்கணக்கில், கோடிக்கணக்கில் ஆகதிகள் நம் தாயகத்தில் வந்து சரண் புகுந்த நிலையில் உலகில் எந்த நாடு மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு நடந்து கொண்டாலும், கொள்ளா விட்டாலும் இந்தியா தன் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிற ஆக்கிரமிப்பை முறியடித்தே திரும் என்பதாக இந்தியப் பிரதமர் குரல் கொடுக்க, முப்படை தளபதிகள் புரிந்திருக்கிற விரப்போர், வெற்றிப்போர் நமக்கெல்லாம் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது.

இதுவரை நம்முடைய கடல்படை தம்முடைய நிறமையைக் காட்ட சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது இல்லை. ஆனால் நமது இந்திய கடற்படை இந்தப் போராட்டத்தில் உலகம் வியக்கத்தக்க அளவுக்கு தன் நிறமையைக் காட்டியிருக்கிறது. பல பாடுகளைப் போர்க்கப்பல்களை மூழ்க் அடித்திருக்கிறது. உலக நாடுகளின் மத்தியில் இந்தியா எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை பார்க்கிறபோது உள்ளம் கிளுகிளுக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

உலக நாடுகளுக்கு நாம் யார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி விட்டோம். நம் முடைய வீரர்கள் வீரத்துடனும் விவேகத்துடனும் செயலாற்றியிருப்பது இந்தியா என்றென்றைக்கும் பெருமைப்படும் நிகழ்ச்சியாகும். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு இனிமேல் மரியாதை கிடைக்கவேண்டுமானால் அவை இந்தியாவைப்பற்றி கொண்டிருந்த எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டாக வேண்டும். இந்தியா யாரிடமும் சென்று ஆக்கிரமிப்புச் செய்யத் தயாராய் இல்லை. ஆக்கிரமிப்புச் செய்ய யார் வந்தாலும் இந்தியா போரிட்டு முறியடிக்கும் என்பதை உலக நாடுகளுக்கு உணர்த்தியிருக்கிறோம். மண்ணைப் பிடித்த நாடு அல்ல இந்தியா.

ஆக்கிரமிப்பு என்று வந்தால் அதை முறியடித்தே திரும் என்பதை நம் முடைய படைவீரர்கள் பகைவர்களுக்குக் காட்டி இருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட வீரர்களுக்கு நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். யுத்தம் நடக்கும் போது நாம் அவர்களது குடும்பத்திற்குக் காட்டுகிற ஆதரவு மட்டும் போதாது. சண்டை முடிந்துவிட்டது என்ற பிறகும் கூட இந்த நாட்டில் சிப்பாய்களுக்கு தனி மரியாதை இருந்து கொண்டிருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு இனி நாட்டு மக்கள், அரசாங்கம் எல்லா வகையிலும் உதவிக்கொண்டே வரவேண்டும். அவர்கள்தான் இன்று நம் பெருமையை உலகில் உயர்த்தி இருக்கிறார்கள்.

மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு ஜனநாயக உணர்ச்சியை மதித்து நடக்க வேண்டும் என்பதைத் தவிர எங்களுக்கு மண்ணை கிடையாது, இந்தியாவுக்கு என்றைக்குமே மண்ணை இருந்ததில்லை என்பதை உலகநாடுகளுக்கு எல்லாம் அறிவிக்கும் வகையில் நமது இந்தியப் பிரதமர் உடனடியாக மேற்கு அரங்கிலும் போர் நிறுத்தத்திற்கு உடன்படுவதாக அறிவித்து விட்டார்கள். அதற்காக இந்தியப் பிரதமரை மனமார வாழ்த்துகிறோம்.

உலக நாடுகள்—அதுவும் அமெரிக்கா இந்தியாவுக்கு ஆதரவு காட்டாது தனது 7-வது கடற்படையை நமது கடல் அருகே கொண்டு வரும் செய்தி கேட்டு நாம் திடுக்கிட்டோம். நேற்றுக் கூட சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேர்களும் அமெரிக்க தூதுவர் அலுவலகத்திற்குச் சென்று அவர்களுடைய தவறுகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இனி இந்தியாவின் நட்பு, உறவு வேண்டுமென்றால் அமெரிக்கா தன்னுடைய கொள்கையை

1971 டிசம்பர் 17]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

மாற்றிக்கொண்டாகவேண்டும். நாம் ஆக்கிரமிப்புச் செய்ய விரும்பவில்லை. ஆனால் யார் ஆக்கிரமிப்புச் செய்தாலும் அவர்களை முறியடிப்போம் என்பதை நாம் இந்தப் போர் மூலம் உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டிவிட்டோம்.

குஷ்யா, போலந்து போன்ற நாடுகள் நமக்குக் காட்டியிருக்கும் ஆதரவுக்கு நாம் அவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நல்ல உணர்வுகள், நல்ல சக்திகள் தாக்கப்படுமானால் 12 நாட்களில் அந்த தீய உணர்வுகளை, சக்திகளை முறியடிப்போம் என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டாகும். இந்த நல்ல பணியில் ஈடுபட்ட மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், இந்தியப் பிரதமருக்கும், நல்ல வெற்றியைத் தேடித்தந்த மூப்படைத் தலைவர்களுக்கும், வீரர்களுக்கும், அதே நேரத்தில் கன்னியாகுமரி முதல் இமாசலம் வரையில் உள்ள மக்கள் ஒருங்கிணைந்து அளித்த ஒற்றுமைக் குரலுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு எங்கள் கட்சியின் சார்பாக ஆதரிக்கின்றேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தில் நல்ல முறையில் 4 பிரதான அம்சங்கள் தெளிவாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். பங்களா தேச மக்களுடைய வீரப் போராட்டத்திற்கு நம் தமிழ் மக்கள் எப்படி தலைவணங்கினார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதோடு பங்களாதேச மக்கள் எந்த அளவு இந்தியாவுக்குக் கடமைப் பட்டவர்கள் என்பதை மறைமுகமாக சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

நேற்று தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், மேலவை உறுப்பினர்களும் தமிழ் மக்களுடைய குரலை எடுத்துக்காட்டுகின்ற வகையில் அமெரிக்க ஸ்தானிகர் முன்சென்று ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தியபோது ஒரு மக ஜரையும் கொடுத்தார்கள். அந்த மகஜரில் இருந்து ஒன்றிரண்டு விஷயத்தை இங்கே குறிப்பிடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

'The barbarous genocide indulged in by Pakistan Military junta in Bangla Dsh, slaughtering as many as 1-1/2 to 2 million men, women and children of that nation.

அந்தக் கடமையைச் சாதிக்கக்கூடிய முறையில்தான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறுகிற வரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் இடத்தைவிட்டு எழுந்து செல்லாமல் தீர்மானத்திற்கு மதிப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நேற்று நாடாளுமன்றத்தில் விவரம் கொடுக்கிறபோது நமது பாதுகாப்பு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். பங்களா தேச போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த இந்திய ஜவான்கள் ஆயிரத்திற்கும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஐயாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் படுகாயம் அடைந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். சிலர் இன்னும் காணப்படாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த மகத்தான தியாகத்தை பங்களா தேசத்தினர் மறக்கமாட்டார்கள். ஆயிரம்பேர்களுக்கு மேல் உயிரைக்கொடுத்து நமது அண்டைநாடு ஜனநாயக உரிமை பெற சரித்திரத்தில் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுவிட்டோம் என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அந்த மக்களுடைய அபிலாஷை எப்படி என்பதை

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1971 டிசம்பர் 17]

நேற்று நாங்கள் அங்கே குறிப்பிட்டோம்.

The urge for freedom and democratic aspirations of the people of Bangla Desh.

என்று அவர்களுடைய வீர உணர்ச்சியை தெளிவாக இந்திய மக்கள் சார்பில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம்.

இரண்டாவதாக, இந்தப் போராட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு விஷயத்தை நான்கைந்து தினங்களுக்கு முன் இந்தப் பத்திரிகையில் பங்களா தேசத்தில் நடந்த அசம்பாவிதங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஜஸ்ஸூர் விடுதலையின் சமயத்தில் உயிர் தப்பித்து வந்த பாதிரியார் தெரிவித்திருக்கிறார். “என்னோடு இருந்த பாதிரியார்கள் எல்லாம் கொலை செய்யப்பட்டு விட்டார்கள். நாங்கள் மாதா கோயிலில் தொழுதுகொண்டிருந்தபோது பலரைச் சுட்டுக் கொன்றார்கள். நான் ஒருவன் மிச்சப்பட்டேன். விடுதலை வீரர்கள் ஆண்டவனே அனுப்பிய துணுவுகளாக வந்திருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள்.

1943-ஆம் வருஷம் நான் பெரிதும் மதிக்கக்கூடிய திரு. வி. க. அவர்கள் மதுரையில் சோவியத் நட்புறவுக் கழகத்தில் பேசுகின்றபோது Wherever the allied armies went, battles were created, wherever the Red Army went, brothels were abolished.

என்று சொன்னார்கள். “இன்றைக்கு கடவுளால் அனுப்பப்பட்ட படைகளாக நாங்கள் இந்திய வீரர்களைக் கருதுகிறோம்” என்றால் நமது இந்திய வீரப்படை வீரத்தை மட்டுமல்ல, இந்தியப் பண்பாட்டை எந்த அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்கிறபோது அவர்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும், போற்றினாலும் அது போதாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்திலே அந்த வீரன் முஜிபூர் ரஹ்மானைக் குறிப்பிட்டிருப்பது மிகமிகப் பொருத்தமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கும் கூட முஜிபூர் ரஹ்மானைச் சிறையில் வைத்திருப்பது என்று சொன்னால் உலகம் ஒப்புக்கொள்கிற செயலா? அந்த வீரனுடைய குரல் மக்கள் குரலாக மாறிவிட்டது. அப்படிப்பட்ட வீரத் தலைவன் சிறையில் இருக்கின்றான் என்று சொன்னால் எல்லா தேசங்களும் இன்றைக்குக் கட்டுக்கோப்பாக அந்த வீரனை விடுதலை செய்ய, தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். முஜிபூர் ரஹ்மானை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று நமது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் குரல் எழுப்பினார்கள். அந்த வீரன் விடுதலை பெற வேண்டும், வங்க தேச விடுதலைக்காகப் போராடிய வீரன் விரைவில் விடுதலை பெற எல்லா நாடுகளும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நாம் ஒன்றைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நமக்கு கஷ்டம் வருகிறபோதுதான், ‘யார் நண்பர்’ ‘யார் எதிரி’ என்பது நன்றாகத் தெரியும். நான் முதல் கூட்டத்திலேயே இதைப்பற்றிச் சொன்னேன். அமெரிக்காவைப்பற்றிச் சொல்வது ஒரு பக்கத்தில் இருக்கட்டும். இன்றைக்கு நாம் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், நமக்கு ஆதரவு வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில் ஏழாவது கப்பற்படையை வங்க விரிகுடாவில் நிறுத்தி யிருப்பது நட்புக்குரிய செயலா? சாதாரண பத்திரிகை விற்சுக்கூடிய பையன் கூட அமெரிக்கக் கப்பல் வந்துவிட்டது, மெட்ராஸில்கூட குண்டுபோட்டு விடுவானே என்று சொல்கிறான். நேற்று காலை யில் பேப்பர் போடும் பையன், ‘அமெரிக்கா கப்பலைத் தகர்க்க ரஷ்யா கப்பல் வந்துவிட்டது’ என்று கூறிக் கொண்டே வந்தான். சாதாரணமாக பத்திரிகை விற்சும் சிறுவர்களுக்குக்கூட

1971 டிசம்பர் 17]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

யார் நமக்கு நண்பன், யார் எதிரி என்று தெரிகிறது. யாஹியாகான் செய்த கொடுமைகளையெல்லாம் கடுமையான நிலையிலும், அமெரிக்கா அவ்வப்பொழுது செய்து வந்த தீமைகளை அந்தந்த இடத்திலும் சட்டத்திற்குட்பட்டு, சர்வதேச ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக எதிர்த்து நின்று, சோவியத் யூனியன் நமக்கு உதவி செய்தது என்பதை யாவரும் அறிவோம்.

மேலும், சோவியத் யூனியனின் முக்கியமான தலைவர் நேரடியாகவும் கல்கத்தாவுக்கும், டெல்லிக்கும், கொச்சிக்கும் வந்து என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று அவ்வப்பொழுது ஆலோசனைகளைக் கூறி நல்ல திட்டம் தீட்டியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்த நேரத்தில் இந்திய மக்கள் எல்லாம் ஒன்றாக இருக்கிறார்கள். நமக்குள் கட்சி வேறுபாடுகள் இருக்கலாம், கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம், மொழி வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். ஆனால் நமது நாட்டின் பாரம்பரியம் இந்தியா சுதந்திரம் பெற வேண்டுமென்பதற்காக அண்ணல் மகாத்மா காந்தியடிகளின் தலைமையின்கீழ் ஒன்றாகப் பணியாற்றினோம். சீனாவாக இருக்கட்டும் அல்லது பாகிஸ்தானாக இருக்கட்டும்—எந்த நாடாக இருந்தாலும்—இந்திய நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதாக இருந்தால், எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து போராடிய காட்சியை இரு முறை பார்த்தோம். இந்தியாவிற்கு வெற்றி தேடித் தந்த இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தியை 'இந்தியாவின் தலைவர்' என்று எல்லாக் கட்சிகளும் ஏற்றுக்கொள்கின்றன. நேற்றுவுரை கடுமையாக எதிர்த்துவந்த காமராஜ் போன்றவர்கள் கூட 'இந்திரா காந்தியை இந்தியாவின் சரியான தலைவர்' என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தியப் பிரதமரும், தமிழக அரசும் சொல்வதைக் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. ஆகவே தான், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டு தெரிவித்ததை நானும் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது பங்களா தேஷ் விடுதலையடைந்துவிட்டது. சில தினங்களுக்கு முன் எங்களுக்கெல்லாம் அந்தத் தேசத்தின் கொடியைக் காட்டி, அதில் ஏதாவது வித்தியாசம் இருக்கிறதா என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். இது வரையிலும் சாதாரணமாக முஸ்லிம்களுக்கு இருக்கக்கூடிய மதச் சின்னத்தைப் போட்டிருந்தார்கள். எங்களிடத்தில் மதச் சின்னம் காண்பிக்கும் கொடி கிடையாது என்று சொன்னார்கள். 'நாங்கள் மக்களுடைய ஜனநாயக உணர்வை மதிக்கிறவர்கள். நாங்கள் சட்டப்படி அதிகமாக வந்தவர்கள்' என்று அந்தத் தலைவர்கள் எல்லாம் எங்களிடத்தில் சொன்னார்கள். பங்களா தேஷ் விடுதலையடைந்துவிட்டது. இதன்பிறகும் நம்முடன் அவர்கள் விசுவாசமாக இருப்பார்கள். மேற்கு பாகிஸ்தானில் யுத்தம் முடிந்துவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. பாகிஸ்தானின் தலைவர் யாஹியாகானும், அமெரிக்கத் தலைவர் ரிச்சன் கொடுக்கும் ஆதரவைக் கொண்டு 'போர் நீடிக்கப் போகிறது' என்கிறார்.

சென்ற கூட்டத்தில் நமது ஆளுநர் அவர்கள் கலந்துகொண்டார். முதலமைச்சர் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள், இந்தப் போராட்டம் நீண்டு நடைபெற வேண்டியிருக்கிறது என்று. இதனுடைய மூன்று அம்சங்கள் பற்றியும் சொன்னார்கள். இந்த மூன்று அம்சங்களில் பங்களா தேஷ் விடுதலை பெற வேண்டுமென்பது ஒன்று. we will preserve the territorial integrity of our Country நம்முடைய தேசத்தின் சிறு மண்ணில்கூட யாரும்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 டிசம்பர் 17]

துழைய முடியாது. இந்தியர்களுடைய ஜனநாயக உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். The three war aims of the Government of India என்று அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த இரண்டாவது அம்சமும், மூன்றாவது அம்சமும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. நீண்டநேரம் எழுத்துக்கொண்டதற்கு மன்னிக்கக் கோருகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக முழுமனதுடன் எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறி, என் உடையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். பெருமான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை வழி மொழிந்து மகிழ்ச்சியாக அதனை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டு, என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன்.

நடந்து முடிந்த பேரூரில் நாம் மகத்தான வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். ராணுவத்தினால் கோட்டை கட்டிய பாகிஸ்தான் ராணுவத்தினாலேயே சிர் குலைவடைந்தது. நமது ராணுவத்தினர் கையாண்ட தந்திரங்கள், போர்த் திறமைகள் காரணமாக பாகிஸ்தானுடைய முக்கியமான இலக்குகள், விமானக் கூடங்கள், அவர்கள் சேமித்து வைத்த தளவாடக் கிடங்குகள், உணவுத் தானியக் கிடங்குகள் இவற்றையெல்லாம் குறிவைத்துத் தாக்கினார்கள். கிழக்கு வங்கத்திலுள்ள பாகிஸ்தான் தளவாடக் கிடங்குகள், ஆயுதக் கிடங்குகள் அவை அத்தனையையும் இந்திய வீரர்கள் கைப்பற்றி, பாகிஸ்தான் வீரர்களை முறியடித்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் இரண்டாயிரம் மைல் களுக்கு அப்பாலிருந்து ராணுவம் கிழக்கு வங்கத்திற்கு வர முடியாத நிலை மையை ஏற்படுத்தினார்கள். அப்படிப்பட்ட மகத்தான ராணுவத் தந்திரங்களைக் கையாண்டு, பாகிஸ்தான் வீரர்களை வடிகம் வைத்துப் போராடி வெற்றி அடைந்தார்கள். இந்திய ராணுவத் தலைவர் திரு. மானேக்ஷா அவர்களுட்பட முற்படைத் தளபதிகளும் உறுதியாகச் செயல்பட்டார்கள். இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களின் கட்டளைகளை ஏற்று, இந்தியாவின் வெற்றிக்கு வழி வகுத்தார்கள். நியாயம் நம் பக்கம் இருப்பதால் வெற்றியடைந்தோம். நியாயத்திற்காக வாதாடுகின்ற காரணத்தால் வீரம் உதயமாயிற்று.

நாம் மண்ணைப் பிடித்தவர்கள் என்று யாஹியாகான் கூறினார். இந்த யுத்தம் இப்போது நின்றுவிட்டாலும் தொடர்ந்து நடக்கும் என்கிறார் அவர். இந்தியாவைத் தொடர்ந்து அனுமதித்தால் ஆசியாக் கண்டத்தையே பிடித்துக் கொள்ளும் என்கிறார். ஆசியாக் கண்டத்திற்கு இந்தியாவின் கொள்கையினால் ஆபத்து என்கிறார். இந்தியா மண்ணைக் கொண்ட நாடு என்று யாஹியாகான் ஏதோ தோல்வி மனப்பான்மையில் பேசுகிறார். நாம் மண்ணைப் பிடித்தவர்களாக இருந்திருந்தால் காஷ்மீரில் பெரும்பகுதியைப் பிடித்திருப்போம். ராணுவ முக்கிய கேந்திரமான சில்ஜெட் ராணுவ தளத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருப்போம். அங்கிருந்து 1½ மணி நேரத்தில் ரஷ்யாவைத் தாக்க முடியும். அங்கிருந்து முக்கால் மணி நேரத்தில் சீனாவைத் தாக்க முடியும். காஷ்மீரையே நாம் பிடிக்கவில்லை. எவ்வளவோ போர்களுக்குப் பின்னும் அவரவர்களுக்குரிய இடத்தை விட்டுக்கொடுத்தோம். பாகிஸ்தான் பிடித்த பகுதி அவர்களிடமே இருந்தது. 1948-ம் ஆண்டு பாகிஸ்தான்

1971 டிசம்பர் 17]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

காஷ்மீருக்குள் துழைந்த நேரத்தில் நம்முடைய படைகள் வெற்றி பெற்று வருகின்ற நேரத்தில், ஐ.நா. சபையில் போர் நிறுத்தத் தீர்மானம் ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டது. உலகத்தில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வந்தோம் நாம். நம்முடைய தலைவர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் அந்தப் போர் நிறுத்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். அதன்விளைவாக, நாம் போரை நிறுத்தியதன் விளைவாகத்தான் அவர்கள் பிடித்த பகுதி அவர்களிடம் இருந்தது. நாம் பிடித்த பகுதி நம் வசமிருந்தது. நல்ல செழிப்பான பகுதிகள் பாகிஸ்தான் வசம் இருக்கின்றன.

இன்றைக்கும் சினாக்காரன் நம்முடைய பகுதியில் 12 ஆயிரம் சதுர மைல் பரப்பளவு கொண்ட இடத்தைப் பிடித்து வைத்திருக்கிறான். பூகோள ரீதியாக இந்தியாவின் பகுதிகளை சினாக்காரன் பிடித்து வைத்திருக்கிறான். அவன் தான் சொல்கிறான், நம்மை மண்ணாசை பிடித்தவன் என்று.

அது மாத்திரமல்ல, போர் தொடங்குகிறபோது சொன்னான், தற்காலிகமாக சில வெற்றிகள் ஏற்பட்டாலும் முடிவு இந்தியாவுக்குக் கசப்பானதாக இருக்குமென்று பயமுறுத்தினான், அப்படிச் சொன்னால் நானும் தலையிடவேன் என்பதுபோலச் சொன்னான்.

அதுமாத்திரமல்ல, அமெரிக்கர்கள் என்ன செய்தார்கள்? நம்முடைய வீரர்கள் வெற்றிக்கு மேல் வெற்றி ஈட்டிக்கொண்டிருந்தபோது பாகிஸ்தான் செயலற்ற, திறனற்ற நிலைமையில் சரணடையக்கூடிய நிலைமையில் போர் நிறுத்தத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தார்கள், அதுமாத்திரமல்ல, தளவாடங்க ளோடு என்டர்பிரைஸ் என்ற கப்பலையும், அதனைத் தொடர்ந்து மற்ற எட்டுக் கப்பல்களையும் அங்கே அனுப்பி பாகிஸ்தானுக்கு அவர்களுடைய படைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் செல்லவேண்டுமென்று திட்டமிட்டார்கள். அதையும் முறியடித்து நம்முடைய படைகள் மகத்தான வெற்றியைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தப் போரிலே மாண்டு மடிந்து உயிரைத் தியாகம் செய்த தமிழ்நாட்டுப் போர்வீரர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும், நம்முடைய தமிழ்நாட்டின் சார்பிலே, தமிழக மக்களின் சார்பிலே அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு உதவிகள் நிரந்தரமாக செய்வதற்கான வழிவகைகளை நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நான் பத்திரிக்கையிலே பார்த்தேன், காஷ்மீரத்திலே நம்முடைய தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஆறுமுகம் என்ற போர்வீரர் பாகிஸ்தான் விமானம் குண்டு விசுசுறபோது தன்னத்தனியாக அவர் நின்று தன்னுடைய துப்பாக்கியாலே அந்த விமானத்தைச் சுட்டு விழ்த்திவிட்டு அந்த இடத்திலேயே மாண்டு விட்டார். அப்படிப்பட்ட வீரர்களுடைய குடும்பங்களையெல்லாம் பாதுகாப்பதற்கு நாம் உறுதியெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மகத்தான வெற்றியை நமக்கெல்லாம் ஈட்டித்தந்த இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கும், ஜெனரல் மானக்ஷா அவர்களுக்கும், முப்படைகளின் தளபதிகளுக்கும், போரிலே ஈடுபட்ட அத்தனை வீரர்களுக்கும் நாம் நம்முடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம், அவர்களையெல்லாம் வாழ்த்திப்பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் காட்டிய வீரத்தை மறவாது நினைவில்கொண்டு மீண்டும் மீண்டும் இந்த மண்ணின் பெருமையை நிலைநாட்டிக் காப்பாற்றுவோம் என்று விரும்பி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக வழிமொழிகிறேன். வணக்கம்.

[1971 டிசம்பர் 17]

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம்.மொய்தீன்: சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இப்பொழுது இரண்டு மடங்கு மகிழ்ச்சியில் நின்று பேசுகிறேன். நான் இரண்டு மடங்கு மகிழ்ச்சியில் நின்று பேசுகிறேன் என்று சொல்வதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. முதன்முதலாக யுத்த சம்பந்தமான பிரகடனம் செய்யும் பொழுது என்னுடைய மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் போர் இந்து—முஸ்லீம் போரல்ல, இரண்டு லட்சியங்களின் அடிப்படையில் நடக்கும் போர் என்று குறிப்பிட்டார்கள், அவர்கள் குறிப்பிட்டபொழுது அன்று நான் பாராட்டினேன், இன்றும் பாராட்டுகிறேன், அது முதல் மகிழ்ச்சி. அதற்கு நான் பதில் சொல்லும்பொழுது இந்திய மண்ணிலே வாழும் முஸ்லீம் ஒருவனேனும் இதற்கு எதிராக இருக்கமாட்டான் என்று என்னுடைய ஒப்பற்ற தலைவர் காயிதே மில்லத் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே கொடுத்த உறுதிமொழிக்கிணங்க நடந்து கொள்வார்கள் என்று சொன்னேன், அதன்படி 9 கோடி முஸ்லீம் மக்களும் இன்றைக்கு இந்தியாவின் சார்பிலே நின்று மானத்தைக் காப்பாற்றிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், இது என்னுடைய இரண்டாவது மகிழ்ச்சி.

மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய தலைவர் அவர்களே, அதே நேரத்திலே என் நெஞ்சின் அடித்தளத்திலே கண்ணீரும் கொட்டுகிறது. காரணம் இருக்கிறது. போர்க்களத்திற்குச் செல்லும்பொழுது தன் அன்பு மக்களை, தோளோடு தாக்கி முத்தமிட்டு வழித் துணைவியினிடத்திலே போர்க்களம் போய்வருகிறேன் என்று சொல்லி விட்டு, பெற்ற தாயினிடத்திலே வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு போர்க்களம் சென்று போரிட்டு வீட்டுக்கு உடைகளையும் சாமான்களையும் அனுப்பும்பொழுது அந்த விவரங்களை உடைகளின் மேல் அவனுடைய குடும்பத்தினர் நெஞ்சத்திலிருந்து சிந்துவின்ற கண்ணீருடன் என்னுடைய கண்ணீரையும் நான் காணிக்கையாகச் செலுத்திக்கொள்கிறேன். நாம் போர் வீரர்களுடைய குடும்பங்களை மறந்துவிடக்கூடாது, ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ. யும், எம்.பி. யும் அந்தந்தக் குடும்பங்களுக்குச் சென்று அவர்கள் சிந்துகின்ற கண்ணீரை இருகரங்களிலும் எந்த உங்களுடைய வீரர்கள் சிந்திய இரத்தம் நாட்டின் மானத்தைக் காப்பாற்றியது என்று எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும். அவர்களுக்கு உதவிகளைச் செய்யவேண்டும்.

மகிழ்ச்சி இருந்தபோதிலும் இன்னும் ஆபத்து இருக்கிறது என்று கருத வேண்டியிருக்கிறது. அமெரிக்கா ஒரு பெரிய வல்லரசு, அதேபோன்று சீனா ஒரு பெரிய வல்லரசு. அவர்கள் நம் பக்கம் இல்லை. அவர்கள் நம் பக்கம் இல்லை என்பதற்காக நான் வருக்கவில்லை. நமக்கு எதிரியாக இருக்கிறார்கள், அவர்களைப்போற்ற ஆயுத பலம் இல்லை நமக்கு. மனோபலம் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 50 கோடி மக்களும் அழிந்தாலும் நாட்டினுடைய மானத்தைக் காப்பாற்றுவோம் என்று நாம் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். மனித உடல்கள் முழுமையும் கொன்று குவித்து எந்த வெற்றியும் ஈட்டப்பட்டதாக சரித்திரம் இல்லை. மனித உடல்கள் அத்தனையும் அழிந்துவிட்டு எந்த நாடும் ஒருவனுக்குப் போயிற்று என்று சரித்திரத்தில் இல்லை. நாம் உலக சரித்திரத்தைகூர்ந்து கவனித்தால் ஒரு நாட்டினுடைய ஜனத்தொகையில் பாதி அழிந்தாங்கூட அந்த நாட்டினுடைய மானத்தைக் காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரியும், என்ன நாடு என்பது தெரியவில்லை. ஜப்பான் என்கிறார்கள், அல்ஜீரியா, எதோ ஒரு நாடு. நடந்தது உண்மை, நாட்டின் பெயர் எனக்கு நினைவுக்கு வரவில்லை என்பதனால் தான் ஒரு நாடு என்று குறிப்பிட்டேன். அல்ஜீரியா என்று சொல்கிறார்கள்.

1971 டிசம்பர் 17] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

தங்கள் வீரம் குன்றியதாக நினைத்துக்கொண்டு அமெரிக்கா இந்தப் போரிலே சும்மா இருக்கும் என்று தெரியவில்லை, ஏதோ ஒரு வகையிலே தூண்டிவிடத்தான் செய்யும், அகேபோன்று சைனாவும் பின்னால் செய்கிறோம் என்ற முறையில் வேறு கோணத்திலிருந்து போரைத் தொடங்கும். எப்படித் தொடங்கினாலும், எந்த நிலைமை ஏற்பட்டாலும் உறுதியை உள்ளத்திலே கொண்டவர்களாகத்தான் நான் நேற்று சென்றோம் அங்கு. இலட்சக் கணக்கான மக்களின் சார்பிலே கேர்த்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளாக இருந்தாலும் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு ஒரே அணியிலே நின்று அமெரிக்கத் தூதுவரிடத்திலே அன்புடனும் அடக்கத்துடனும் சொன்னோம், உன்னுடைய கப்பலை வாபஸ் வாங்கிக்கொள் என்று சொன்னபொழுது நம்முடைய பண்பாட்டையும் அடக்கத்தையும் கண்டு நாம் பெருமைப்படவேண்டும். வாபஸ் வாங்கிக் கொள் என்று நாம் சொல்வதிலே நம்முடைய அடக்கம், நம்முடைய பண்பாடு தெரிகிறது. அங்கே நம்முடைய துன்பர் சொன்னார், எனக்குப் பெயர் ரூபகம் இல்லை. கதவைத் தள்ளிக்கொண்டு உள்ளே போனால் என்ன என்று கேட்டார்கள். நான் வேண்டாம், பொறுத்திருப்போம் என்று சொன்னேன், அவர் திரும்பிப் பார்த்தார் நான் சொன்னேன், அப்படியே நின்று விட்டார். நம்முடைய உணர்வைக் காட்டுவதற்காக அப்படிச் செய்தார் என்பதற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன். நம்முடைய உறுதி தளராதது இருக்கவேண்டும். நம்முடைய மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய திரு. கே. டி. கே. தங்காணி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு சிறு பையன் நெஞ்சிலே இந்த எண்ணம் வேருன்றிவிட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்திய மக்கள் அனைவரின் நெஞ்சிலேயும் அது பிரதிபலித்தது. இந்தியப் பாராளுமன்றத்திலே பிரதமர் மந்திரி அவர்கள் பேசினார்கள். ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலேதான் பேசுகிறார்கள் என்று நான் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். அவ்வளவு ஆர்வத்தையும், அவ்வளவு உற்சாகத்தையும் காட்டியது எங்கே என்றால், பார்லிமெண்டில். . . நான் ஆச்சரியப்பட்டுவிட்டேன். அந்தப் பின்னலையில் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் நம்பிக்கையேயிருந்து சொல்ல எழுந்த பிற்பாடும் மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும் ஏற்படுகிறது. அன்புக்குரியவர்களே, (சிரிப்பு) அன்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாராளுமன்றமே பொதுக்கூட்டமாக ஆகியிருக்கும் நேரத்தில் இவ்வளவு நாட்டின் முக்கியமான இந்த நேரத்தில் எல்லோருடைய உணர்வையும் கருத்தில்கொண்டு நெடுநேரம் பேசலாம்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவரவர்களே, போரில் ஈடுபட்ட வீரர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அவர்களுடைய நெஞ்சுரத்தைப் பாராட்டுகிறேன். நம்முடைய நாட்டின் எல்லையில் இரத்தத்தைச் சிந்திய ஒவ்வொரு தியாகியையும், இரத்தத்தைச் சிந்திய வீரர்களையும் பாராட்டுகிறேன். நம்முடைய மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரியவரான இந்திய நாட்டின் பிரதமர், பெண்குலத்தின் தாய், இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

அதைச் சொல்லும்பொழுது நமது அன்புக்குரிய சகோதரி அனந்தநாயகி அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஆர்வத்தையும் உற்சாகத்தையும் பார்த்தோம். மேல் யாகவே இந்த உற்சாகத்தை அவர்கள் பிரதிபலித்தார்கள், நேற்று அவர்கள் முன்னால் வந்தார்கள், வயது அதிகமாக ஆகியிருக்கும் ஜோதி வெங்கடாசலம்

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1971 டிசம்பர் 17]

அவர்கள் அனந்தநாயகி அவர்கள் வைத்த அந்த அடிக்கு முன்னால் அடி வைத்துக்கொண்டு போனார்கள். அதைப் பார்த்தேன். அவர்கள் இரண்டு பேரும் நடந்த நடையிருக்கிறதே அது வீரநடையாக இருந்தது. அந்தக் கம்பிரமான நடையைப் பார்த்தபிறகு எங்களுக்கும் முழு உற்சாகம் வந்து விட்டது. நான் ஒரு நொண்டி, குச்சியைப்பிடித்துக்கொண்டு நடந்து பழக்கப்பட்டவன். அவசரத்தில் குச்சியை எடுத்துச் செல்ல மறந்து விட்டேன். ஆனால் அவர்கள் சென்ற நடையைப் பார்த்தபிறகு என்னுடைய 64 வயது மாறி நானும் கம்பிரமாக நடந்தேன். இம்மாதிரியான உற்சாகத்தை, இம்மாதிரியான பெருமையை, இம்மாதிரியான கவரவத்தைப் பார்க்கும்பொழுது நாம் இனியும் காப்பாற்றுவோம் என்பதை உறுதிப் படுத்தியது. இனியும் நடக்கும் எந்த நிகழ்ச்சியிலும், எந்தப்போரிலும் முஸ்லீம் லீக்கின் சார்பாக நான் உறுதி கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், நிச்சயமாக உங்களுடைய ரத்தத்துடன் எங்களுடைய ரத்தமும் கலந்து பங்கு பெறும் என்று உறுதியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு எங்கள் கட்சியின் சார்பில் வரவேற்கிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சரவர்களால் முன்மொழியப்பட்டிருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக மிகுந்த பெருமையோடு, முழுமனதோடு வரவேற்று சிலவார்த்தைகள் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய இராணுவப் படை நேற்றுமாலே கிட்டத்தட்ட நாலரை மணிநேரத்தில் பங்களா தேஷில் இருக்கும் ஐனரல் நியாஸியிடத்தில் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு சாணுகதி பக்திரம் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்றும், இன்றையதினம் பங்களா தேஷ் ஒரு புதிய நாடாக, ஜனநாயகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஒருநாட்டை நாம் நம்முடைய சபையின் மூலமாகப் பாராட்டி இந்தத் தீர்மானத்தை மிக்க நல்ல முறையிலே முன்மொழிகின்ற நிலையிலே நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சரவர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நேரத்தில் ஒரு முக்கியமான கருத்தை நான் ஆணித்தரமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முன்னுத்தேசி இந்த மாதத்திலே நம்முடைய நாட்டில் இருக்கும் பல்வேறு பகுதிகளில், அமிர்தசரஸ், பதான்கோட், அவுந்திப்பூர், அம்பாலா, ஆக்ரா போன்ற பல பகுதிகளில் ஒரேநேரத்தில் 200 ஏரோப்ளேன்கள் கிட்டத்தட்ட ஐந்தரை மணி நேரத்தில் எந்தவிதமான முன்னறிவிப்பும் இல்லாத வகையிலே மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி அவர்களோ மற்ற முக்கியமான நம்முடைய பல்வேறு அமைச்சர்களும் வெவ்வேறு இடங்களில் இருக்கும் நேரத்திலே யாருக்கும் தெரிவிக்காமல் அவர்கள் பாம் போட்டார்கள். அதுதான் முதன்முதலில் நம்முடைய நாட்டில் நடந்த தாக்குதல்.

இந்த நேரத்திலே இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய சட்டசபையைப் பொறுத்தவரையில் இந்தச் சட்டசபை நிகழ்ச்சி சென்ற 10, 11 நாட்களாக நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. சனிக்கிழமை ஆரம்பித்தோம். அந்த நேரத்திலேயிருந்து இப்பொழுது பார்க்கிற 12 நாட்களும் கூட ஒரு சரித்திர முக்கியத்துவம் நிறைந்த நேரத்தில் சட்டமன்றம் நடந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்தச் சட்டமன்றத் தொடர் நடக்கின்ற நேரத்திலேதான்

1971 டிசம்பர் 17] [டாக்டர் எச். வி. ஜாண்டே]

யாகியாகான் முழுப்போர் என்பதை வெளியிட்டார். அதன் பிறகு இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டம் முடிவதற்குள்ளாக இன்று நாம் வெற்றிபெற்று விட்டோம் என்ற பெருமையோடு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரும் ஒரு வாய்ப்பையும் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

இதேநேரத்தில் இத்தனை நாட்கள் முக்கியமான நம் நகரங்கள் தாக்கப்பட்ட நேரத்தில் ஐ.நா. சபையில் துரதிருஷ்டவசமான ஒரு தீர்மானத்தை அவர்கள் கொண்டுவந்தார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது உண்மையிலேயே வேதனை யாக இருக்கிறது. பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்துப் பார்த்தோமே யானால், அதிலே 1950-ஆம் ஆண்டு, மறைந்த பிரதம மந்திரி ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் ஒரு முக்கியமான தீர்மானத்தை அந்தப் பாராளுமன்றத்தில் அப்பொழுது வைத்திருந்தார்கள். வியகத் அலிகான் அவர்கள் பிரதம மந்திரி யாக பாகிஸ்தானில் இருந்தார்கள். 'நோ வார் ஃபேக்ட்' என்று 1950-ஆம் ஆண்டிலே மிகத் தெளிவாக பாராளுமன்றத்தில் வைத்தார்கள். அந்த நேரத்தில் நம் இரண்டு பேருக்கும் போர் வேண்டாமென்று மிகத் தெளிவாக, 'நோ வார் ஃபேக்டை' கொடுத்த பொழுது அதை நம்முடைய நாட்டின் சார்பாக முழு மனதுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் வியகத் அலிகான் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார்கள். பல நேரத்திலேயும், இப்படிக் கட்டித் தட்டமாக நம்முடைய நாடு 'நோ வார் ஃபேக்ட்' க்கு நாங்கள் தயார், நீங்கள் தயாரா என்று கேட்டோம். காஷ்மீரில் ஒரு பகுதியை பாகிஸ்தான் எடுத்தபிறகும்கூட 'நோ வார் ஃபேக்ட்' பற்றிக் கேட்டோம். இதை என் நான் கூறுகிறேன் என்றால் நாம் நோ வார் ஃபேக்ட் என்று அடிக்கடி, பலதடவை சொன்னபிறகும் ஐ.நா. சபை துரதிருஷ்டவசமாக, ஆங்கிலத்தில் சொல்லவேண்டுமென்றால் 'mischievous resolution' அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் கொண்டுவந்து, இரண்டு நாட்களும் போராட்டத்தை நடத்து கிறார்கள், லீஸ் ஃபையர் செய்து விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நாடகம் நடத்தும் அளவில் தீர்மானத்தைக்கொண்டு வந்து பல்வேறு நாடுகளின் மனத்தை நிசைத்திருப்ப முயன்றார்கள். இது வேதனைக்குரியது. 'நோ வார், 'சீஸ் ஃபையர்' என்ற அளவில் நம் நாட்டைவிட உலகத்திலே எந்த நாடும் விட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய அளவில் மனப்பான்மை இருக்கவே இருக்காது என்பது 22 வருஷகால வரலாற்றைப் பார்த்தால் தெரியும். நாம் எந்தவிதமான போரிலும் இறங்க பொதுமக்களும், இராணுவப்படையும் சற்றுக்கூட விரும்ப வில்லை என்பதற்கு அடையாளம் உலகத்தின் வரலாற்றைப் பார்த்தால் தெரியும். மேனக்ஷா அவர்கள், இராணுவத் தலைவர் அவர்களின் அப்பீலில் இருக்கும் வேண்டுகோளின் சொற்களை உலகம் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும், எந்த நாடாகயிருந்தாலும்கூட, இவ்வளவு அடக்கத்தோடு ராணுவப்படையின் அதிகாரி எழுதியிருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இவர்கள் நல்ல நல்ல அப்பீல்களை விமானம் மூலம் பங்களாதேஷில் போட்டார்கள். உண்மையிலேயே நம்முடைய அடக்கத்தின் காரணமாக, பண்பின் காரணமாக இன்று எப்படி நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அங்கேயும் பயங்கரமான சேதம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டியதைத் தவிர்த்து, சிலமணி நேரம் விட்டு வைத்திருக்கும்படி நம்முடைய துருப்புக்களுக்குச் சொன்னார்கள்.

பங்களாதேஷ் விடுதலையாகியிருக்கிறது. எதோ சாக்கை வைத்துக் கொண்டு 7-ஆம் கப்பல் படையை அமெரிக்கா கொண்டுபோகும் நேரத்தில் முக்கிய விஷயத்தைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். அமெரிக்கா 7-ஆம் கப்பல்படையை என் எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள்? அதை வெளிப்படை.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1971 டிசம்பர் 17]

யாக சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும், பொதுமக்களுக்கு மட்டும் அல்ல, உலகமும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஒரு சாக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். நாற்பது சில்லறை அமெரிக்கர்களைக் காப்பாற்றி எடுத்துக்கொண்டு செல்வதற்காக என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன், 40 பேர்களுக்கு அங்கேயிருக்கக்கூடிய இராணுவப்படையினர் பாதுகாப்புக்கு வாக்குறுதி தந்த தற்குப்பிற்கும் அதற்குத் தேவையிருக்கிறதா?

அதுமட்டுமல்ல, இப்பொழுது சரணாகதி ஆகியிருக்கும் அவர்களையும்கூட இன்றைக்கு நல்லவகையிலே காப்பாற்ற, பண்போடு கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாம் நேற்று மாலை நேரத்தில் அமெரிக்க கான்சல் அலுவலகத்திற்குப் போகும் நேரத்தில், திருப்பூர் மொய்தின் அவர்கள்கூட மிகவும் அழகாகக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள், அதைப்பற்றி கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒரு நாட்டுக்கு எதிராக கப்பல் படையைக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற நேரத்தில், அந்த வேகம் இருக்கின்ற நேரத்தில், அந்த நாட்டின் கான்சல் ஜெனரல் அலுவலகத்திற்கு இவ்வளவு அமைதியோடு போலீஸ் பாதுகாப்புக் கொடுப்பார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். போலீஸ்காரர்களுடைய பணியை நல்ல வகையில் புரராட்டுகிறேன். நாங்கள் வேகமாகப் போகிற நிலையில் கூட உணர்ச்சிகரமான சூழ்நிலையில்கூட இதுவரையில்தான் போகலாம் இதற்கு மேல் போகவேண்டுமென்றால் ஒருவர், இருவர் மட்டும் போவதாக இருந்தால் அனுப்பு கிறேன் என்றார்கள். கே. டி. கே. அவர்கள் எல்லோரும் போவதாக இருந்தால் சரி இல்லையென்றால் வரவில்லை என்று ஆணித்தரமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு நாம் இன்னொரு நாட்டுக்கு மதிப்பு தருகிறோம்.

We are prepared to protect the property of a country even though that country is opposing us.

என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு நாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் எப்போதும் 'கன் போட் டிப்ளமசி' தான் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும் கண்டித்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக, ஒரு விஷயத்தை இந்த இடத்திலே சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். 25 ஆண்டு காலமாக அமெரிக்க வரலாற்றில் 'கன் போட் டிப்ளமசி' தான் நடந்து வருகிறது. 1939-ல் இருந்து 1945 வரை ஓரளவு டிப்ளமசி நன்றாக இருந்தது என்று சொல்வார்கள். அதற்குக் காரணம் அந்த ஆண்டு கனில்—

They never had any diplomacy and they simply followed the diplomacy of Britain என்பதுதான். பிரிட்டிஷுடன் கூடிய காரணத்தால் அந்த அளவுக்கு இருந்ததே தவிர வேறல்ல.

இந்தப் போருக்கு முக்கியமாகப் பொறுப்பேற்றதுக் கொள்ளவேண்டியவர்கள் அமெரிக்காக்காரர்கள்தான். யாகியாகானிடத்தில் சென்று இந்த மாதிரியான போரில் ஈடுபடவேண்டாம்; இது அக்கிரமமான போர் என்று சொல்லியிருக்கலாம். அதைச் சொல்லத் தவறியது மிக மிக வருந்தத்தக்கது என்று இந்த அவையில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக நெஞ்சருக்கம் தரக்கூடிய அளவுக்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும், மற்றவர்களும் கலந்து கொண்ட கூட்டத்தில் கூறினார்கள். காலஞ் சென்ற ஆறுமுகம் சார்பாக எழுதிய கடிதத்தைப் படித்தார்கள். அதை

1971 டிசம்பர் 17] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

இங்கும் படித்தால் நன்றாக இருக்கும். அது நெஞ்சருக்கம் தாக்கக்கூடிய அளவுக்கு அமைந்திருந்தது. அந்த அளவுக்கு அவ்வளவு சாமர்த்தியமாக ஆறுமுகம் என்பவர்கள் தன் மீது குண்டு பாய்ந்த பிறகு ஏரோபிளேனை விட்டுத்தவிவிட்டு அந்த ஏரோபிளேன் விழுந்த பிறகுதான் உயிர் விட்டிருக்கிறார்.

He was able to hold on till the plane fell down.

அந்த அளவுக்கு தீரமாக நடந்து கொண்ட காட்சியைப் பார்க்கிறோம்.

Our army is one of the best armies.

People from Tamil Nadu are the super-best.

என்று சொல்லுவார்கள். அவ்வளவு ஆணித்தரமாக, ஒரு குண்டு செலவு செய்தாலும் கூட ஒரு ஏரோபிளேனை அழிக்கக்கூடிய அளவுக்குக் கடமையாற்றுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டுக்கு ராணுவ விஷயமாக டிஃபென்ஸ் கான்ஃபியஸ்னஸ் இல்லை யென்று முன்பு சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது நல்ல வகையில் தமிழ்நாட்டுக்கு டிஃபென்ஸ் கான்ஃபியஸ்னஸ் வந்திருக்கிறது. நாம் உற்பத்தி செய்திருக்கக்கூடிய விஜய் டாங்கைப் பற்றி ஜெனரல் சொன்னார் (we have the best tanks that I have ever seen ' என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமான ஒரு அறிவிப்பைச் சொன்னார்கள். நம்முடைய இராணுவப்படையில் போரில் வீரச் சக்கரங்கள் பெற்றுக் கொண்டவர்களுக்கும், உயிரிழந்தவர்களுக்கும் நல்ல பல பரிசுகளைக் கொடுக்கிறேன் என்று அறிவிப்புக் கொடுத்தார்கள் அதை நம்முடைய ஏரியா கமாண்டர் பாராட்டிச் சொன்னார். நம்முடைய இந்திய நாட்டிலே வேறு எந்த இடத்திலும் அந்த மாநிலி வாக்குறுதி தரவில்லை. அப்படித் தரக்கூடிய அளவுக்கு மற்ற மாநிலங்களுக்கு முன்னேடியாக இருக்கும் நிலைமையில் சொன்னார்கள். அதை இங்கும் பாராட்டி. இன்னும் அந்தத் துறையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்ல வகையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இப்போது நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் டிஃபென்ஸ் கான்ஃபியஸ்னஸ் இருக்கிறது என்ற அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அன்புக்குரிய பெருமாள் பேசுகிறபோது இராணுவப் படையை பிறகு நாம் மறந்துவிடுவோம் என்று சொன்னார்கள். பல இடத்தில் கேட்டிருக்கிறேன். ' you forget O.G. (Olive-Green) after the war is over என்று சொல்லுவார்கள். அந்த அளவுக்கு இல்லாத வகையில் அனைத்து நண்பர்களும் உணர்ச்சியை எடுத்துச் சொன்னதன் விளைவாக மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும்போது இராணுவத்தில் உயிரிழந்தவர்களுடைய குடும்பங்களை நல்ல வகையில் காப்பாற்றக்கூடிய அளவுக்கு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இப்போதே பங்குளா தேசப் போரில் நம்முடைய படையினரில் ஆயிரம் பேர் இறந்திருக்கிறார்கள் ; இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் காயமடைந்திருக்கிறார்கள்; 89 பேர்காணப்படவில்லை. இந்தப் போரில் உயிரிழந்தவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை பல நடவடிக்கைகளை இந்தத் திசையில் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதற்கு அரசாங்கத்தோடு அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒத்துழைப்புத் தரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1971 டிசம்பர் 17]

கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்னொரு விஷயத்தையும் சொன்னார்கள். பத்து கோடி ரூபாயைத் திரட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த வகையிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அந்த வாக்குறுதியை அனைத்து உறுப்பினர்களும், நாலரைக் கோடி மக்களும் கொடுத்த வாக்குறுதி என்ற அளவுக்கு அதிலே உற்சாகம் காட்ட வேண்டுமென்று கூறுகிறேன்.

பங்களா தேசம் நல்ல முறையில் ஆரம்பித்திருக்கிறது. புதிதாக உருவாகியிருக்கிற, சுதந்திரக் கொடி பறக்கக்கூடிய நிலையை அடைந்திருக்கின்ற புனிதமான பங்களா தேசம் செக்குலர் ஸ்டேட்டாக வருகின்ற காட்சியைப் பார்க்கும் போது அனைவரும்—

Let us all wish them all the best of luck.

அந்த நாட்டை வாழ்த்துவோம் என்று கூறிக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனத்தோடு, பெருமையோடு வரவேற்று முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையிலே முன்மொழிந்திருக்கிற தீர்மானத்தை வழிமொழிகின்ற வகையிலே சில கருத்துக்களை இங்கே பலரும் குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகவும் சில கருத்துக்களைக் கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனத்தோடு ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்காக நிற்கிறேன்.

பங்களாதேஷ் இன்றைக்குச் சுதந்திர நாடாகி விட்டது. அது சுதந்திர நாடான காரணத்தால் நாம் பெற்றிருக்கிற மகத்தான வெற்றியை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பங்களாதேஷ் என்ற அமைப்பானது அங்கே தோன்றுவதற்கு முதன்மையான காரணமாக இருந்தது—அங்கே தேர்தல் நடந்து, தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற பிரதிநிதிகளுக்கு அதிகாரத்தை வழங்காமல் அடக்குமுறை நடந்தது என்பதுதான் காரணமாகும். ஆகவே, அதை ஜனநாயக மரபை, ஜனநாயகக் கொள்கையைப் புறக்கணிக்கின்ற ஒரு காரியமாக இந்திய தேசமானது எடுத்துக் கொண்டது என்பதுதான் உண்மையாகும்.

இந்த தேசத்தின் ஐந்து பொதுத் தேர்தல்கள் நடந்துவிட்ட காரணத்தால் இங்கே ஜனநாயகம் வலுப் பெற்றிருக்கிறது என்று உலகத்தில் அவ்வளவு பேரும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, 1967-ம் வருஷத்திலிருந்து நடந்து வருகின்ற தேர்தல்கள் எல்லாம் ஜனநாயகத்தை இன்னும் வலுவாக்கி வேரூன்றி வைத்திருப்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாகும் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அம்மாதிரி ஜனநாயகம் வலுவோடு வேரூன்றிய நாடாக இருக்கும் காரணத்தால் அண்டை நாட்டில் ஜனநாயகத்திற்கு ஒரு கேடு ஏற்பட்டபோது ஜனநாயகக் கொள்கைக்குத் தீங்கு ஏற்பட்ட போது இந்த நாடு இயல்பாக அந்த ஜனநாயகக் கொள்கையைக் காப்பாற்ற முன்வருவதுதான் சரியானது. அந்த முறையில் ஜனநாயகக் கொள்கையைக் காப்பாற்றுவதற்காக நாம் ஏற்றுக் கொண்ட சுமை, நாம் ஏற்றுக் கொண்ட பொறுப்பு, நாம் இழந்த இழப்பு இவைகளை எல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் சிறிது அதிகம் என்று கூடப் பல பேர்கள் கருதக்கூடும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

உலகத்தில் இரண்டு கொள்கைகளிடையே மோதல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சர்வாதிகாரமா, ஜனநாயகமா என்ற மோதல் இருந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் நம்முடைய நாடு உலகத்தில் இருக்கும் நாடுகளில் சைனா நாட்டுக்கு

1971 டிசம்பர் 17]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

அடுத்தபடியாக மக்கள் தொகையைக் கொண்ட நாடாக இருக்கும் காரணத் தாலும், ஆசியாவிலே பல்வேறு விதமான நல்ல பண்புகளை வளர்த்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்ற நாடாக இருக்கும் காரணத்தால் உலகத்தின் முன்னால் தலை நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இவ்வளவு நாட்களாகத் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த பிரச்சினையில் ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளின், ஜனநாயகக் கொள்கைகளின் வழியில் தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் நாடு என்ற வகையில் பங்களா தேசத்திற்கு உதவிசெய்ய வேண்டுமென்ற வகையில் உதவி இன்று பங்களாதேஷ் அமைந்திருக்கிறது.

அப்படி நாம் எடுத்துச் செய்கிற காரியத்தின் விளைவாக ஜனநாயகம் வளர் கின்ற நிலையில் சர்வாதிகாரம் தனரும் நிலைமை ஏற்படும் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. ஏற்கனவே சர்வாதிகாரம் தளர்ந்து கொண்டிருக் கிறது. உலக நாடுகளிலே எந்த நாடாக இருந்தாலும் சர்வாதிகாரம் என்று உறுதியாக நின்ற இடங்கள் எங்கும் தளர்ந்து கொண்டு வருகின்ற நிலையில் ஜனநாயகப் பாதையில் வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு வந்து கொண்டிருக் கிறார்கள்; ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளின் வலுவைக் கண்டு, முன்னேற்றத்தைக் கண்டு தங்களுடைய கொள்கைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் நம்முடைய ராணுவம் எதோ புத்தகத்தில் படித்துப் பயிற்சி மட்டும் செய்துகொண்டிருந்தால் போதாது. அப்படிச் செய்வதன் மூலம் ராணுவ வலுவானது வளராது. ஆகவே, அனுபவம் ஏற்பட வேண்டும், அப்படி அனுபவம் ஏற்படுவது, பெரும் போரில் அனுபவம் ஏற்படுவது என்று சொல்வது அது பெரும் நஷ்டத்தை உண்டாக்கக்கூடும். ஆனால் இந்தச் சிறிய போரில் நாம் அந்த அனுபவத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இனிமேல் நம் ராணுவ வீரர்கள் உலகத்திலே இருக்கிற ராணுவ வீரர்களை விட எந்த வகை யிலும் குறைந்தவர்கள் அல்ல என்ற அனுபவத்தை அவர்கள் பெற்றுவிட்டார்கள் என்று இந்தப் போரிவிருந்து நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் நாம் லாபம் அடைந்திருக்கிறோம். ஜனநாயக முறையில் லாபம் அடைந்திருக் கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, உலகத்திலே இருக்கிற நாடுகள் எல்லாம் இந்தியாவின் வளர்ச்சியை விரும்பவில்லை என்று நான் ஏற்கனவே சொன்னேன் ஒரு சந்தர்ப் பத்தில். இப்போது அந்த வளர்ச்சியை விரும்பாமல் தடையாக நிற்பதற்கான வாய்ப்புகள் மிகக் குறைந்து வருகின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்னொரு வகையில் நம் ராணுவத்திற்காக ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய் நாம் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் பெரும் எல்லையில் நமக்கு எதிரிகள் இருந்து கொண்டு பெரும்தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால்தான். அவ்வளவு பெரிய படையை வைத்துப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது பங்களா தேஷ் வந்ததற்குப் பின்னால் அகிலேயும் குறைத்துக் கொண்டவதற்கான வாளப்பிடுக் கிறது. அதுவும் நம் நாட்டின் பொருளாதாரம் வளர அந்தப் பணம் பயன் படும் என்ற முறையில் லாபம் அடைந்திருக்கிறோம்.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1971 டிசம்பர் 17]

அதேநேரத்தில் பங்களா தேஷ் ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதால் மட்டும் ஆகிவிடாது. அதைப் பாதுகாப்பது, அதன் புனரமைப்பு செய்வது இப்படி பல கடமைகளும் நம்மைச் சார்ந்திருக்கின்றன. அதற்கெல்லாம் இன்னும் வெகுகாலம் ஆகலாம். அதில் ஈடு கொடுத்தாக வேண்டிய தீர்ப்பந்தம் இருக்கிறது.

அதேநேரத்தில் சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அமெரிக்காவும் சினாவும் சும்மா இருக்காது என்று. நான் கருதுகிறேன், அமெரிக்காவும் சினாவும் இனிமேல் சும்மாதான் இருந்தாகும். அமெரிக்காவில் இருக்கிற ஜனாதிபதி நிகசன் இந்த நடவடிக்கைகள் மூலம் அடுத்த தேர்தலில் தோற்று விடுவார் என்பதில் ழிறிதும் சந்தேகமில்லை, என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (ஆசுவாரம்).

தேசத்திலுள்ள அரசியல் நிலைமைகளில் பெரும் மாற்றங்களை இந்த பங்களா தேஷ் உண்டாக்கியிருக்கிறது. இந்த மாற்றம் ஆசிய கண்டத்தில் இந்தியாவை ஒரு தனிப் பெரும் நாடாக, ஒரு தனிப் பெரும் ஸ்தானத்தில் கொண்டு போய் நிறுத்துகிறது என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. இவ்வளவு நாட்கள் இருந்த நிலைமை இந்தியாவுக்கு நண்பர்கள் யார், விரோதிகள் யார் என்று உலக நாடுகளுக்கு இருக்கிற எல்லையை வைத்து நாம் தீர்மானிக்க முடியாமல் இருந்தது. ஆனால் இப்போது நமக்கு ஒரு தீர்மானம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலுடைய நட்பை நாடுகிறவர்கள் எந்தெந்த நாடுகளைச் சார்ந்தவர்கள், எந்தெந்த நாடுகள் எல்லாம் நமக்கு விரோதிகளாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் இப்போது தீர்ணயம் செய்தாகிவிட்டது. இதுவும் ஒரு பெரிய இலாபமாகும். இருந்தாலும் கூட நம் விரோதிகளாக இருந்த பல நாடுகள் இன்னும் சில நாட்களில் நமக்கு ஆதரவான நண்பர்களாக மாறிவிடுவார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் மறந்துவிடக் கூடாது. உலக நாடுகளில் உள்ள வல்லரசுகளுக்குப் பின்னால் பல நாடுகள் தொங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய தீர்ப்பந்தங்கள் இருக்கின்றன, அவசியங்கள் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக தனக்கு விருப்பமில்லாத காரியத்தைக் கூட, நியாயம் இல்லை என்று உணர்ந்த காரியத்தைக் கூட ஆதரிக்கவேண்டிய அட்சியம் பல நாடுகளுக்கு இருக்கின்றது.

ஆனால் இன்று பங்களா தேஷை, இரண்டே நாடுகள் இந்தியாவும், பூட்டா லும் மட்டும் அங்கீகரித்து இருக்கின்றன. ஆனால் உலக நாடுகளில் இன்னும் பல நாடுகள் அங்கீகரிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்னும் சில நாட்களில் மற்ற பல நாடுகள் அங்கீகரிப்பதாக அறிவிப்பு வெளியிட்டு விடுவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படி வெளியிட்ட பின்னர்தான் இந்த நிலைமையில் ஏற்பட்டிருக்கிற மாற்றம் எவ்வளவு மகத்தானது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆகவே இன்றுள்ள நிலைமையில் ஒரு படி முன்னேறியிருக்கிறோம். ஒரு இடத்தில் போய் நின்று கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் பல இடங்களுக்கு நாம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் வெகு தூரம் நாம் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிகம் நடக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இதில் முக்கிய பங்கு எடுத்துக் கொண்டவர்கள் நம் ராணுவ வீரர்களும், தளபதிகளுமாகும். அவர்கள் மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு சுதந்தர நாட்டிலேயும் இருக்கிற ராணுவ வீரர்களையும் தளபதிகளை

1971 டிசம்பர் 17]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

யும் போற்றுவது என்பதில் தேசபக்தி உள்ள மக்கள் எப்போதுமே பின்னடைய மாட்டார்கள். அப்படிப் பின்னடைவது நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு உகந்ததல்ல. அங்கு ராணுவக் களத்தில், போர்க்களத்தில் அவர்கள் தங்கள் உயிர்களைப் பணயம் வைத்து போராடுவது என்றால், போரை ட்டத்துவது என்றால் அப்படி போரை நடத்துவதற்கு உற்சாகம் அவர்களுக்கு ஏற்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்பட வேண்டும். அவர்கள் இந்த தேசத் திற்காக தங்கள் உயிரை விட்டார்கள் என்று சொன்னால் அந்த உயிருக்குப் பதிலாக அவர்கள் குடும்பங்கள், குழந்தைகள் எல்லாம் நல்லவிதமாகப் பாராட்டப்படுவார்கள். பாதுகாக்கப்படுவார்கள், உயர்த்தப்படுவார்கள் என்ற நிலைமை இருந்தால்தான் அந்தக் காரியங்களை அவர்களால் உற்சாகமாக செய்ய முடியும். ஆகவே இந்த நாட்டு மக்கள் அந்தப் பணியை அடுத்தபடியாகச் செய்வார்கள் என்று நம்புவதில் ஒன்றும் சந்தேகமில்லை.

ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தில் கூறியிருக்கிற படி இந்தத் தேசத்தினுடைய மிகப் பெரிய தளபதியாக தோற்றமளித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்திரா காந்தி அவர்கள் மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்களாக இந்தக் காரியத்தின் மூலம் ஆகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களை மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து என்னுடைய கட்சியும் பாராட்டுகிறது.

அதேநேரத்தில் முஜ்பூர் ரகிமாணை விடுதலை செய்கிற காரியம் இருக்கிறதே அது இன்னும் சிக்கலிதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உலக நாடுகளில் இருக்கிறவர்கள் இந்தக் காரியத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் நாம் இந்தத் தீர்மானத்தில் சொல்லியிருப்பது மிகவும் பொருத்தமானது.

ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தில் இருக்கிற கருத்துக்களையும், வாசகங்களை யும் முழுதாக என் கட்சி ஆதரிக்கிறது. வரலாற்றில் இந்தத் தேசத்தில் செய்ய வேண்டிய பணிகளில் மற்ற எல்லாக் கட்சிகளுடன் ஒன்று சேர்ந்து முன்னணியில் நின்று பணி செய்வதற்கு உறுதி அளிக்கிறது என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள பங்களா தேஷ் வெற்றித் தீர்மானத்தை நான் தமிழகக் கட்சியின் சார்பில் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். உலகம் போற்றும் வகையில் இந்த வெற்றிக்கான வழி வகைகளைத் தேடித் தந்த இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களை நான் மனப்பூர்வமாக பாராட்டுகிறேன். இந்த வெற்றிக்காகப் பாடுபட்ட அத்தனை பேர்களையும் பாராட்டுவதோடு இந்தப் போரில் உயிர் நீத்த தியாகிகளுக்கு அஞ்சலி செலுத்தி அமர்கிறேன். (ஆவாஹம்).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இங்கு முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானத்தை அனைத்துக் கட்சிகளுடைய தலைவர்களும் வரவேற்றுப் பாராட்டி இந்த மன்றமே ஒருமுகமாக நிறைவேற்றுகிற கட்டத்தில் நான் மேலும் சில வார்த்தைகளைக் கூறுவது பொருத்தமுடையது என்று கருதுகிறேன்.

கத்திரிக் கொடியை வங்காள தேசத்து மக்கள் ஏற்றிய நேரத்தில் அதை ஏற்றிவைப்பதற்கென்று தனி ஒரு இடம் கூட இல்லை. வங்காள தேசத்தில் எங்கேயோ ஒரு மூலையில் ஒரு மாத்தடியில் அவர்களுடைய அரசை அவர்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1971 டிசம்பர் 17]

உருவாக்கினார்கள். இவர் ஜனாதிபதி, இவர் பிரதமர், இவர் ராணுவ தளபதி என்றெல்லாம் அவர்கள் பிரகடனம் செய்ததை உலக நாடுகள் கேலிக்கன்களோடு அந்தக் காட்சியைப் பார்த்து ரசித்ததையும் இது எங்கே நடக்கப் போகிறது, புது நாடா, இது உருவாகுமா என்றெல்லாம் கேட்ட கேள்விகளையும் யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. இன்னமும் பத்திரிகைகளில் வந்த அந்த புகைப்படம் நம் நெஞ்சிலே பசுமையாகப் பறிந்திருக்கிறது. ஒரு மாதத்தில் ஒரு சாதாரண துணி போட்டுக்கூட மூடப்படாத ஒரு மேஜையும் பழுது பார்க்கப்பட வேண்டிய சில நாற்காலிகளும், அதிலே நான்கைந்து வங்க தேசத்தினுடைய புதிதாக அறிவிக்கப்பட்ட நிர்வாகிகளும், அவர்களுக்கு எதிரே மிகச் சொற்பமான ஒரு கூட்டமும் அதனைச் சுற்றி சில மரம் செடி எனும் இப்படிப்பட்ட ஒரு புகைப்படம் எல்லா ஏடுகளிலும் வெளியாகியிருந்தது.

ஆனால், இன்றைக்கு அந்தப் படம் மாறி அவர்கள் கிட்டத்தட்ட ஆறு கோடிக்கு மேற்பட்ட மக்களின் தன நாயக்களாக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கேயோ ஒருவிடத்தில் அவர்களாக சூட்டிக் கொண்ட முஜீபுர் நகர் என்கிற இடத்தில் பறக்கவிடப்பட்ட அந்தக் கோடி இன்றைக்கு வங்க தேசத்தினுடைய தலைநகரமான, இந்திரா காந்தி அவர்கள் அறிவித்ததைப் போல் சுதந்திர நாட்டின் சுதந்திர தலைநகரமான, டாக்கா நகரத்தில் பறக்க விடப்படுகிறது என்பது புறக்கணிக்கப்படுகிறவர்கள், அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறவர்கள், உரிமைகள் நசுக்கப்படுகிறவர்கள், விடுதலை விரும்பிகள் என்றைக் காவது ஒரு நாள் வெற்றியை நிச்சயமாகப் பெற்றுத் திருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையை (பலத்த ஆரவாரம்) அகில உலகிற்கும் ஜனநாயகீதியில் அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிற தெரிந்த சாட்சியமாகும்.

முஜீபுர் நகர் என்று விளையாட்டாகச் சொல்லப்பட்ட பெயர், வேடிக்கையாகக் கணிக்கப்பட்ட ஒரு நகரத்தினுடைய பெயர், ஆனால், இன்றைக்கு டாக்கா நகரத்திற்கே அந்தப் பெயரை வைக்கலாமா என்று அவர்கள் என்னிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். 'டாக்கா' என்றாலே, டாக் என்ற ஒரு வகை மாங்கள் திறைந்த இடம் என்றும், அந்த அடிப்படையில் தான் அந்த நகரத்திற்கு அந்தப் பெயர் வந்தது என்றும் கூறுகிறார்கள். அதே போல், மாங்கள் அடர்ந்த இடத்தில் துவங்கப்பட்டு, மாங்கள் அடர்ந்து இருப்பதன் காரணத்தால் பெயர் பெற்ற தலைநகரத்தில் அந்த அரசு நிலை பெறுகிறது. அப்படி நிலைபெறுவதற்கான விடுதலைப் போராட்டத்தில் அவர்களுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்தது அவர்கள் பக்கம் இருந்து, மனித உணர்வோடு ஜனநாயகக் கடமையினைச் செய்து முடித்த இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்களே நாமும், நாநிலமும் போற்றத் தவறுது.

இங்கே திருமதி அனந்தநாயகி சொன்னார்கள், பெண்மையின் பெருமையை உலகம் உணர்ந்தது என்று. கொஞ்சம் தாமதமாக உணர்ந்தாலும் (சிரிப்பு) பெண்ணின் பெருமையை உலகம் உணர்ந்திருக்கிறது. இந்திரா காந்தி அவர்கள் எடுத்த அந்த முயற்சிகளை அனைத்து உலகத்தினுள்ள, சில நாடுகள் ஆரம்பத்தில் அலட்சியப்படுத்தினாலும், அந்த நாடுகளுக்கெல்லாம் பாடம் போதிக்கும் வகையில் இந்திரா காந்தி திறமையையும் ஆற்றலையும், இந்தியாவின் ஒருபீடத்தின்மேலும் எடுத்துக் காட்டி, மகத்தான வெற்றியினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

1971 டி.செம்பர் 17]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் எடுத்துக் காட்டியது போல, இந்தப் போர் இந்தியாவிலே ஒரு பக்கத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டு இருந்தாலும், அது தமிழ் நாட்டையும் பாதிக்கக் கூடிய போர் என்பதையும் யாரும் மறந்து விடக் கூடாது. அன்றைக்கே நான் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மக்களும், ஆந்திரா, மைசூர், குஜராத் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல், இந்தியா ஒன்று என்கிற ஒரே உத்வேகத்தோடு எதிரியை வீழ்த்துவதற்குப் போர் முனையில் நின்று கொண்டு இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டுக்கு போர் வராவிட்டாலும், தமிழ் நாடு போர் முனையில் இருக்கிறது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. இன்றைக்கு, தமிழ் நாட்டு வீரர்கள் சிலர், ஏன், பலர் என்று கூடச் சொல்லலாம், இந்தப் போராட்டத்தில் தங்கள் இன்னுயிரைத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அணிந்திருந்த ராணுவ உடைகள் அவர்களுடைய விட்டுக்குத் திரும்ப அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ராணுவ உடைகளை, கண்ணிரால் நனைத்து, அவைகளைத் தன் அருமந்தச் செல்வன் நினைவோடு, எரிட்டுச் செல்வன் நினைவோடு, பேழையில் வைத்துப் பூட்டி, மலர் கொண்டு பூலித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். விட்டுத் தாய்மார்கள், அவர்களுடைய அனுசரணைக்கும், ஆதரவுக்கும் போகின்றவர்கள் நாம் என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது.

போர் வெற்றியையும் கொடுக்கும், அனைத்து போருக்குப் பின் ஏற்படுகின்ற விளைவுகளை நாடு சமாளித்துத் தீரவேண்டும். அந்த சமாளித்தெற ஆற்றலை நாம் அனைவரும் பெற்று இருக்கின்றோம். நம்முடைய மன்றத்தில் கட்சித் தலைவர்கள் அனைவரும் எடுத்துக் காட்டியது போல, ஒவ்வொரு சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்கும் கடமை உண்டு. இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் பொறுப்பு உண்டு; அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் கிடைத்ததும், மாவட்ட அதிகாரிகள் மூலமாக தகவல் அந்த அந்த இடங்களுக்குத் தரப்படுகிறது. அந்த நேரத்தில், அதிகாரிகள் விட்டாருக்கு ஆறுதல் கூறுவதற்கு முன்பாக, ஆங்காங்கே, மக்கள் பிரதிநிதிகள் சொன்னார்கள், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் சொன்னார்கள், ஊராட்சி ஒன்றிய உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள், ஒன்றியத் தலைவர்கள் சொன்னார்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள், நாடாளு மன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள், மேலவை உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள் என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு, சில இடங்களில் கடுமாளல் அமைச்சர்களே கூட இல்லங்களுக்குச் சென்றார்கள், ஆறுதல் சொன்னார்கள் என்று, அதிகாரிகளை முந்திக் கொண்டு நாம் தின்றால்தான், 'நம் மகன் இந்த மானப் போர்க் களத்தில் மடிந்துவிட்டாலும், அந்த மகனுக்குப் பதிலாக, இதோ, இன்னொரு மகன் இருக்கிறான்' என்று அந்தத் தாய் மகிழ்ச்சியும் ஆறுதலும் அடைவார்கள், நம் தாய்த்திருநாடு எழுச்சியினைப் பெறமுடியும், நம்முடைய நாடு புறநானூற்றுப் புகழ் கொண்ட நாடு; புறநானூற்றுத் தாய் மார்கள் வாழ்ந்த நாடு நம் தமிழ் நாடு. இங்கே வீரத்திற்குப் பஞ்சம் இல்லை. மானத்தை நிலைநாட்ட, மறவர்கள் போர்க்களத்தில் தங்கள் இன்னுயிரைப் பலி கொடுப்பது நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பேசப்படுகிறது.

'வெங்கொடுமைச் சாக்காட்டில், விளையாடும் தோள்

எங்கள் வெற்றித் தோள்கள்;

.

செங்குறுதி தனில் கமழ்ந்து வீரம் செய்கின்ற மூச்சு

எங்கள் மூச்சாம்'

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1971 டிசம்பர் 17]

என்று தமிழ் பாட்டில் புரட்சிக் கவிஞன் பாரதிதாசன் பாடியதற்கு ஏற்ப மறவர்கள் நிறைந்த நாடு தமிழ் நாடு, தமிழ் மாநிலம். ஆகவே, அந்தத் தமிழ்ப் பெருமக்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் வெற்றியினைத் தேடித்தா தங்கள் இன்னு யிரைத் தந்திருக்கிறார்கள், அங்கங்களை அதுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், கால் கைகளை வெட்டி பச்சை ரத்தத்தைப் பரிமாறியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட வீர மறவர்களுக்கு இந்தப் பேரவையின் வணக்கம் சொல்வதில் நாம் நம்முடைய மதிப்பை உயர்த்திக் கொள்கிறோம் என்றால் மிகையாகாது. இப்பொழுதும் கூட அப்படிப்பட்ட வீரர்களுக்கு இந்த அரசு சில விருதுகளை யும், அந்த விருதுகளுக்கு ஏற்ப பண முடிப்புகளையும் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது என்றாலும், நம்மால் முடிந்ததைச் செய்கிறோம். நம்முடைய இதயத்தை அந்தக் குடும்பத்தின் பக்கம் ஒப்படைக் கிறோம். நண்பர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள் கன்னர் ஆறுமுகம் அவர்கள் பற்றிய கடிதத்தை இந்த அவையில் குறிப்பிடுவது நல்லது என்று. அது உங்களுடைய உள்ளத்தைத் தொடக் கூடியது. இப்படிப்பட்ட இல்லங்களிலே ஆறு என் ஒடுகின்ற கண்ணீரைத் துடைப்பதற்குப் பயன்படும் என்று இதை அவையில் படிக்கிறேன். அது நீண்ட கடிதம், ஒரு பகுதியை மாத்திரம் படிக்கிறேன். மேஜர் பால் அவர்கள், ஆபீசர் கமான்டிங், எழுதி யுள்ள கடிதம் :

Unfortunately gunner Arumugam got a bullet hit in his head while fighting this action but he carried on his duties until he fell dead, in the service of our motherland. His bravery and courage has become an example and source of inspiration for the entire unit. Gunner Arumugam was recently married and leaves behind his widow, who is understood to be in the family way. We are all concerned about her and are doing our best in all possible ways. However, I shall be very grateful if you could kindly keep a fatherly and protective hand on her and extend all possible assistance to her.

இப்படிப்பட்ட கடிதங்கள், இதுபோன்று போர்க்காலங்களில் எராள மாக வரக்கூடும். ஆறுமுகங்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் தோன்றக்கூடும். ஆறுமுகங் களுடைய குடும்பங்களுக்கு ஆறுதல் வழங்கவேண்டிய பொறுப்பு அனைவருக்கும் உண்டு. அந்தப் பணியில் நாம் ஈடுபடுவோமேயானால் தான் இந்தியாவில் இருக் கின்ற 55 கோடி மக்களும், தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற 4½ கோடி மக்களும் போர்க்களத்தில் நிற்கின்றோம் என்கிற உணர்ச்சி எதிரிக்கு உருவாகும் என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுதும், இந்தியா, நான் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டது போல, மண்ணை மிடித்து அகையலில்லை என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, போர் நிறுத் தம் செய்கிறது என்று அறிவித்திருக்கிறது. ஒன்றை நீங்கள் மறந்து இருக்க மாட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். முதலிலே இந்தியாவின் மீது போர் தொடுத் தது பாகிஸ்தான். ஆக, போர் தொடுத்ததில் முந்திக் கொண்டது பாகிஸ்தான். ஆனால் இன்றைக்குப் போர் நிறுத்தம் செய்கிறோம் என்பதில் முந்திக்கொண்டிருப்பது, இந்தியா என்பதை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு, உலக நாடுகள், சில நாடுகள், தாங்கள் எடுத்த அநியாயமான முடிவுகளிலிருந்து தங்களை மாற்றிக் கொள்ளாவிட்டால், இந்தியா அவர்களுக்குக் கட்டாயம் மேலும் புத்தி தாத் தக்க அளவுக்குப் பாடத்தைப் புகட்டும் என்பதில் கிஞ்சித்தும் சந்தேகம்

1971 டிசம்பர் 17] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இல்லை (பலத்த சிரிப்பு). இன்றைக்கு அமெரிக்காவின் கையில் 'புட்டோ' இருக்கலாம். ஆனால் ரஷ்யாவின் கையில் 'விட்டோ' இருக்கிறது. (சிரிப்பு) இன்றைக்கு ஐ.நா. மன்றங்கள், நியூயார்க் நகரத்திலிருந்து வரும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றது என்னவென்றால், நல்ல நாடுகள், நியாயத்திற்குப் பாடுபடும் நாடுகள் நியாயத்தின் பக்கம் ஆதரவு கோரும் நம் பக்கம் இருக்கின்றன என்று. அந்த நாடுகளுக்கு நாம் மேலும், மேலும், மீண்டும், மீண்டும் இந்தப் பேரவையின் சார்பில், 4½ கோடி தமிழ் மக்களின் சார்பில், நம் மனப்பூர்வமான நன்றியறிதலுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளும் இந்த நேரத்தில், இந்தத் தீர்மானத்தை ஒரு மனதாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன். (பலத்த ஆரவாரம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். இந்த பேரவையின் தலைவன் என்ற முறையில் மட்டுமல்ல, ஒரு சட்டமன்றத் தலைவன் என்ற முறையிலும் என்னுடைய கருத்துக்களையும், என்னுடைய உணர்வுகளையும் நான் இணைக்க விரும்புகின்றேன்.

இன்றைக்கு முடிவற்றிருக்கின்ற போராட்டம் சட்டமன்றங்களைப் பற்றிய ஒரு பெரிய போராட்டமாகும். மனிதப் போராட்டங்களில் நியாயத்திற்காகவும், உரிமைகளுக்காகவும் போராடுவதைத் தான் வரலாற்றில் நாம் பார்த்திருக்கின்றோம். ஆனால், இன்றைக்கு வங்க நாட்டு மக்களுடைய விடுதலைப் போராட்டம், அந்த நாட்டில் ஒரு சட்டமன்றம் தேவையில்லை, அதை சங்குபிடிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்பதற்காக ராஜ்யவத் திருக்கர்கள் சிலபேர் மேற்கொண்ட ஒரு அமைச்சு வலை ஒட்டி எழுப்பப்பட்ட போராட்டமாகும். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல் நியாயங்கள் என்றும் தோற்றமில்லை, அநியாயங்கள் என்றைக்கும் வெற்றிபெற்றதாயில்லை.

உலகத்திலே சில உரிமைகள் இருக்கின்றன. அவைகள் சாதாரண உரிமைகள் அல்ல. அடிப்படை உரிமைகள், பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை என்பதோடு கூட, இன்வாலியன் ரைட்ஸ் (Inalienable rights), அதாவது மனித உயிரிலிருந்து பிரிக்கமுடியாத உரிமைகள் என்று இருக்கின்றன. எல்லா மனிதர்களுக்கும் அந்த உரிமைகள் இருக்கின்றன. அந்த உரிமைப்படி ஒவ்வொரு உயிரும் புனிதமானது. அந்தப் புனிதமான உயிரை எடுக்க பெற்றெடுத்த தாய்க்குக் கூட உலகத்தில் உரிமையில்லை, சட்டப்படி. இந்த உரிமைக்காகத் தான் அமெரிக்க நாட்டில் பில்கிரிம் ஃபாதர்ஸ் என்பவர்கள் 400 ஆண்டுகளாகப் போராடி மிகப் பெரிய ஜனநாயகத்தை உலகத்தில் நிலைநாட்டினார்கள். கோடிக்கணக்கான ஒரு நாட்டு மக்கள் தங்களுக்கு எப்படிப்பட்ட அரசியல் அமைப்பு வேண்டும், எப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை அமைய வேண்டும் என்று தீர்மானித்து விட்டால், அதை வாசிண்டன் ஆகட்டும், பீகிங் ஆகட்டும், இஸ்லாமாபாத் ஆகட்டும், உலகத்திலே எந்த நாட்டுக்காரனானாலும், மக்கள் உறுதியெடுத்து விட்டால் அதைத் தடுக்க முடியாது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல தாமதப்படுத்தினார்கள் என்பதற்கு வங்க நாட்டில் பதில் கிடைத்திருக்கிறது.

நம்முடைய நண்பர் திரு. தங்கமணி சொன்னது போல, பெரிய படுகொலை, மனிதப் படுகொலை நடைபெற்றிருக்கிறது. ஜீனோசைடு (Genocide) என்று சொல்லுவார்கள்; உலக வரலாற்றிலே நானும் படித்திருக்கின்றேன்.

[போவைத் தலைவர்]

[1971 டிசம்பர் 17]

ஹிட்லர் யூதர்களை அழித்தான், நீக்ரோக்கள் அழிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ரேஷியல் ஜினோசைடுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதே மாதிரி சிலிஜியஸ் ஜினோசைடுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் 10 லட்சம் மக்கள், 15 லட்சம் மக்கள் மனிதப் படுகொலை செய்யப்படுகிறார்கள் என்பதை உலக வரலாற்றிலே, எந்த வரலாற்றிலேயும், எந்தக் காலத்திலேயும் இதுவரையில் உலகம் பார்த்த தில்லை. எந்த நாட்டுச் சரித்திரத்திலும் ஒரு கோடி மக்கள் அகதிகளாக அண்டை நாட்டுக்கு வந்ததாக இதுவரையில் இல்லை. ஒரு கோடி மக்கள் வங்க நாட்டிலிருந்து பக்கத்து நாடாகிய பாரதத்திற்கு அகதிகளாக வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு லட்சமல்ல, இரண்டு லட்சமல்ல, ஒரு கோடிமக்கள், தமிழ்நாட்டு மக்கள்தொகையில் கால் மடங்கு, என்ற கணக்கில் வங்க நாட்டிலிருந்து அகதிகளாக நம் நாட்டிற்கு வந்தார்கள் என்ற செய்தி உலக வரலாற்றிலேயே புது மையானது.

முஜிபுர் ரஹ்மான் செய்த குற்றம் தான் என்ன? என்ன குற்றத்திற்காக அவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்? சட்டமன்றம் கடவேண்டும் என்று சொன்னார். சட்டமன்றங்கள் கட்டாது, பாலட்டுகள் கட்டாது, புல்லெட்டுகள் தான் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக இன்றைக்கு நடைபெற்ற ஒரு போராட்டம் இன்று விழுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பெரிய வெற்றியில், அந்த ஆனந்தக் களிப்பில் உலகத்தின் எல்லா நாட்டு மக்களுக்கும், மனிதகுல உரிமைக்காக இருப்பவர்கள் அனைவருக்கும் பங்குண்டு. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னது போல முஜிபுர் ரஹ்மான் இன்றைக்குச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார். முஜிபுர் ரஹ்மான் சிறையில் அடைக்கப்படவில்லை. வங்க தேச பிரதான சிறையில் அடைக்கப்படவில்லை, சட்டமன்றங்கள் சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாடாளுமன்றங்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை விடுதலை செய்யவேண்டும் என்பதற்காக 4½ கோடி மக்களின் சார்பில் நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் அந்த உணர்வுகளை நல்ல வகையில் எதிரொலித்திருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு உலக நாடுகள், அது எவ்வளவு பெரிய நாடாக இருந்தாலும், நடுநிலைமை என்ற பெயரால், வேறு ராஜதந்திரம் என்ற பெயரால் சூதாட்டம் செய்யாமல், கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் அமைதிக்குப் பங்கம் வரவிடாமல் நல்ல வகையிலே பாடுபடக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார்கள். உலகத்தில் மிகப் பயங்கரமான இருள்குழந்த நாட்களில் ஒரு ஜோதி, ஜனநாயக ஜோதி இருண்டு விடுமோ என்று இருந்த நேரத்தில், வீராங்கனையாக, வீரப்புதல்வியாக நமது பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் மனிதகுல உரிமைக்காகப் போராடிய வீர மங்கை என்ற பெருமையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். (கைதட்டல்). 'அவர் ஆப் டிரயம்ப்' என்று நாடாளுமன்றத்தில் சொன்னார்கள். 'அவர் ஆப் டிரயம்ப்' (Hour of triumph) என்று மட்டுமல்ல, மனித குல உரிமைப் போராட்டத்தில் வெற்றி பெற்றிருப்பவர்கள் அமெரிக்காவல்ல, மற்றவர்கள் அல்ல, இந்திய பூராகத்தில் இருப்பவர்கள் பெற்ற வெற்றி என்ற பேரில், புகழில் நமக்கும் பங்கு உண்டு.

ஆகவே, இந்தப் போவைத் தலைவன் என்ற முறையில் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம் என்றால் சாதாரண சம்பிரதாயத்துக்காக அல்ல. மனிதகுல உரிமை எங்கே பட்டுப்போய் விடுமோ, சுவக்குழிக்குப்போய்விடுமோ, ஜனநாயகம் புதைகுழிக்குப் போய்விடுமோ என்றிருந்த நேரத்தில் போராடிய அவர்களையும், போராட்டத்திற்காகத் தங்களுடைய

1971 டிசம்பர் 17]

[போவைத் தலைவர்]

சகலத்தையும் உயிரையும், உடலையும் வேறு பல உடமைகளையும் தியாகம் செய்திருக்கின்ற போணியின் அந்த வீரத் தலைவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலையும் என்னுடைய வணக்கத்தையும் உங்களோடு சேர்ந்து நானும் தெரிவித்துக் கொண்டு, நியாயங்கள் என்றைக்கும் தோற்கா. அநியாயக்காரர்கள், அக்கிரமக்காரர்கள், ஆதிக்கக்காரர்கள் உலகத்தில் நீண்ட நாட்கள் நீடித்ததில்லை; அதற்கான தியாகத்தை, உறுதியை பெற்ற மனிதருலம் உலகத்தில் இருக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் வங்க தேச விடுதலைப் போராட்ட வெற்றியின் கம்பிரத்தில் என்னுடைய உணர்வுகளையும் வைத்து, இந்தத் தீர்மானம் இந்தப் போவையில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப் பட்டது என்று அறிவிக்கிறேன்.

[மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.]

(3) கவன ஈர்ப்பு

திருச்சி எரிச்சாராயத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் கழிவுநீரை உய்யக்கொண்டான் பாசன வாய்க்காலில் விடுவதால் திருவெறும்பூர் பகுதியில் உள்ள கிராமங்கள், விவசாய நிலங்கள் பாதிக்கப்படுவது குறித்து.

மாண்புமிகு போவைத் தலைவர்: சட்டப் போவை 41-வது விதியின்படி அவசரப் பொதுமக்கியமான விஷயம் ஒன்றை மாண்புமிகு உறுப்பினர் காமாட்சி அவர்கள் மாண்புமிகு மக்கள் நல்லாழ்வுத்திறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்.

(திரு. மொய்தின் எழுந்தார்).

நண்பர் மொய்தின் எதற்காக எழுந்திருக்கிறார் என்பதை நானே சொல்லி விடுகிறேன். நாம் இப்போது ஏகமனதாக நிறைவேற்றிய தீர்மானத்திற்குப் பிறகும் சட்டமன்றத்தை நடத்தவேண்டாம் என்பதற்காக எழுந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்குத் துணைமான்யக் கோரிக்கைகளின்மீது வாக்கெடுப்பு இருக்கிறது. 1 மணி வரையில்தான் பேசலாம். 1 மணி ஆனவுடன் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய துணைமான்யக் கோரிக்கையின் மீது வாக்கெடுப்பு எடுக்க வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சட்டமன்றத் தலைவர் விரும்பினாலும் சட்டமன்றத்தை இன்றைக்கு இப்பொழுது ஒத்திவைக்கமுடியாதா என்பதால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதுவரையில் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். துணை மானியக் கோரிக்கை மீது விவாதத்தில் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் பேசவேண்டும் என்பதில்லை. அப்படிப் பேசினாலும் 1 மணி வரையில்தான் பேசவேண்டும். 1 மணிக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் துணைமான்ய கோரிக்கையின் மீது ஒட்டெடுப்பு ஆரம்பமாகும். அதுவரையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே பேச ஆரம்பிக்காமல் இருந்தாலும், அத்தோடு விவாதம் முடிந்து விடும். ஆகவே கூடுமான வரையில் பேசாமல் இருந்தாலும்கூட நல்லதுதான். 1 மணிக்கு வாக்கெடுப்பு நடந்து, அத்துடன் மன்றம் முடியும்.

திரு. கு. காமாட்சி: போவைத் தலைவரவர்களே, சட்டப் போவை 41-வது விதியின் கீழ் “திருச்சி எரிச்சாராயத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் கழிவுநீரை உய்யக்கொண்டான் பாசன வாய்க்காலில் விடுவதால்,